

Medlemmerne af Folketingets
Europaudvalg og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tlf. +45 33 92 00 00
Fax +45 31 54 05 33
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 3 00 18 06

Bilag
1

Kontor
N.1

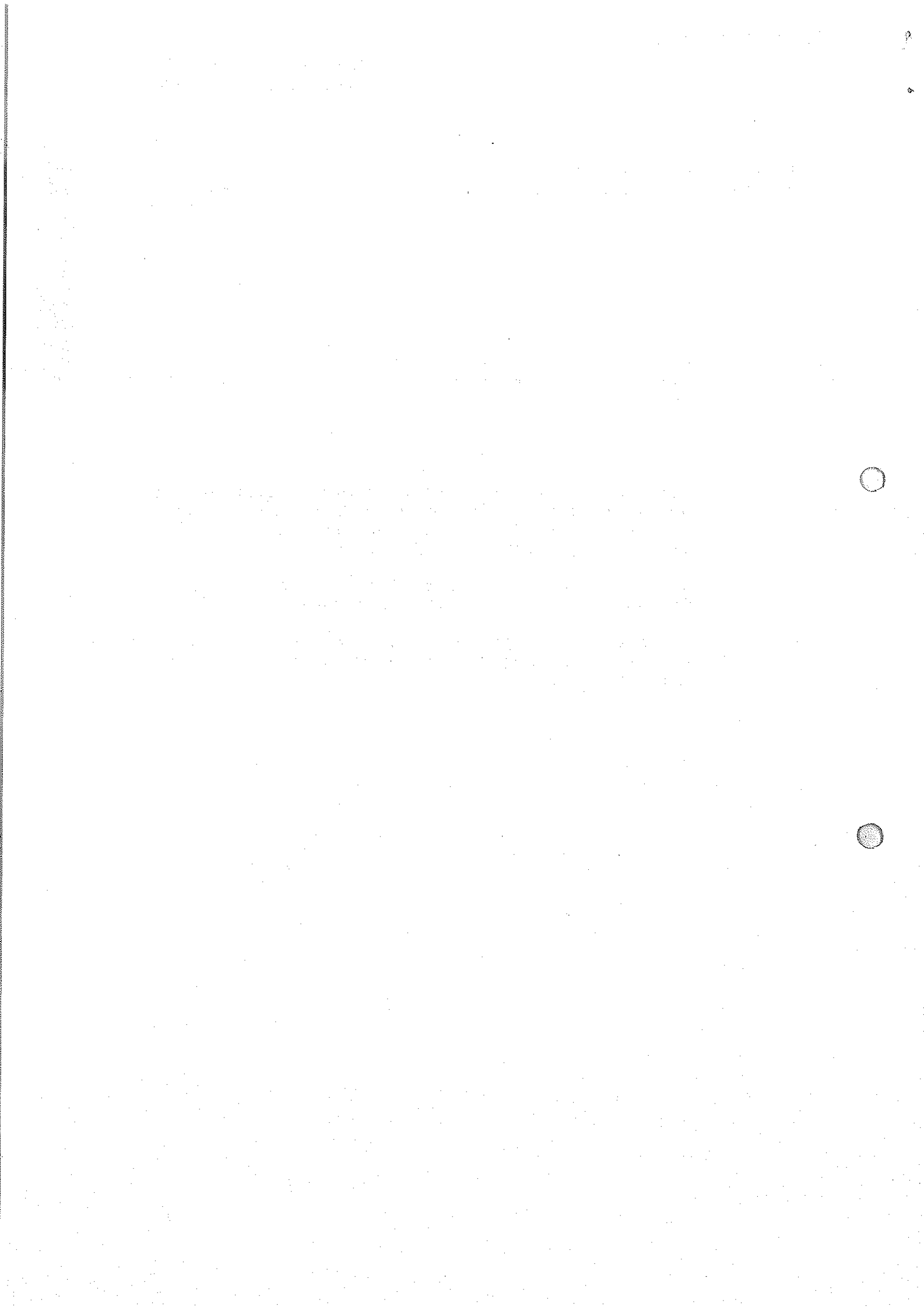
Journal nr.
400.C.2-0

Dato
10. februar 1997

Til underretning for Folketingets Europaudvalg fremsendes vedlagt en revideret version af den danske udgave af formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Dublin den 13. - 14. december 1996.

Der er foretaget de sproglige rettelser i den reviderede udgave, som er anført i den vedlagte notits.

Den foreløbige udgave af formandskabets konklusioner er tilgået Folketingets Europaudvalg den 16. december 1996 (Alm. del - bilag 425).

N O T I T S

Sproglige rettelser i den reviderede danske udgave af formandskabets konklusioner.

Der er foretaget følgende sproglige rettelser i den reviderede danske udgave af formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Dublin den 13. - 14. december 1996:

- "vedtaget en lang række foranstaltninger" er ændret til "vedtaget en væsentlig række foranstaltninger" (side 1).
- "euro-zonen" er ændret til "euro-området" (side 4 samt bilag I, side 4, 6, 7, 9 og 18).
- "Til dette formål bør Europol" er ændret til "Europol bør" (side 12).
- "de tilhørende protokoller" er ændret til "den tilhørende protokol" (side 17).
- "noteret sig resultatet af den første ordinære halvårslige WTO-ministerkonference den 9.-13. december 1996 i Singapore" er ændret til "noteret sig resultatet af den første af de hvert andet år afholdte ordinære WTO-ministerkonferencer, der fandt sted den 9.-13. december 1996 i Singapore, og" (side 27).
- "Rapport om narkotika til Det Europæiske Råd" er indføjet som ekstra pind (side 30).
- "fremskridtsrapport" er ændret til "situationsrapport" (bilag I, side 2 og 4).
- "med støtte i meget kortfristet finansiering" er ændret til "med adgang til meget kortfristet finansiering" (bilag I, side 6).
- "skal komme fra de medlemsstater" er ændret til "skal komme fra den berørte medlemsstat" (bilag I, side 7).
- "den første valutakursmekanisme" er ændret til "ERM 1" (bilag I, side 7).
- "belastningen af pengepolitikken" er ændret til "belastningen af den monetære politik" (bilag I, side 9).
- "vedtagelse af euroen" er ændret til "indførelsen af euroen" (bilag I, side 10).
- "der vedtager euroen" er ændret til "der overgår til euroen" (bilag I, side 10).
- "indflydelse på den offentlige finansielle stilling" er ændret til "indflydelse på den offentlige sektors finansielle stilling" (bilag I, side 12).
- "vil den kun anse en overskridelse" er ændret til "vil den som hovedregel kun anse en overskridelse" (bilag I, side 12).

- "uforholdsmæssigt store underskud opstod" er ændret til "uforholdsmæssigt store underskud fandt sted" (bilag I, side 14).
- "I resolutionen opfordres alle parter til at gennemføre traktatens og stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser til punkt og prikke" er ændret til "I resolutionen opfordres alle parter til strengt at gennemføre traktatens og stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser" (bilag I, side 15).
- "lider under alvorlig recession" er ændret til "er i en alvorlig recession" (bilag I, side 16).
- "ecu" er ændret til "ECU" (bilag I, side 16).
- "om videreførelse af aftalen" er ændret til "om kontinuitet af aftaler" (bilag I, side 16).
- "den høje repræsentant" er ændret til "Den Høje Repræsentant" (bilag III, side 34 og 35).
- "basisaftalen" er ændret til "rammeaftalen" (bilag III, side 36 og 37).

N.1, den 10. februar 1997

DET EUROPÆISKE RÅD I DUBLIN

DEN 13.-14. DECEMBER 1996

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

I.

INDLEDNING

Det Europæiske Råd har på mødet i Dublin den 13. og 14. december 1996 truffet en række betydningsfulde beslutninger med henblik på Den Europæiske Unions fortsatte udvikling.

Det Europæiske Råd har:

- . gjort yderligere afgørende fremskridt med hensyn til Den Økonomiske og Monetære Union,
- . indkredset en lang række foranstaltninger, som skal gennemføres på nationalt plan og på fællesskabsplan med henblik på at fremme beskæftigelsen,
- . vedtaget Dublin-erklæringen om beskæftigelse,
- . udtrykt sin påskønnelse af den generelle ramme for et udkast til revision af traktaterne, som det irske formandskab har forelagt, som et godt grundlag for den endelige fase af regeringskonferencen, som bør bringes til afslutning i Amsterdam i juni 1997,
- . vedtaget en væsentlig række foranstaltninger på området retlige og indre anliggender og er navnlig nået til enighed om veje og midler til at bekæmpe den svøbe, som narkotika, organiseret kriminalitet, herunder terrorisme, og seksuel udnyttelse af børn udgør,
- . gjort status over EU's optræden udadtil.

Det Europæiske Råd indledte drøftelserne med en udveksling af synspunkter med Klaus HÄNSCH, formand for Europa-Parlamentet, om de vigtigste emner til drøftelse på mødet. Det takkede Klaus HÄNSCH, som fratræder embedet til januar, for hans værdifulde bidrag til fremme af et konstruktivt samarbejde mellem institutionerne.

Der er også blevet holdt et møde i dag med stats- og regeringscheferne og udenrigsministrene fra de associerede lande i Central- og Østeuropa, herunder de baltiske stater, samt Cypern. Der fandt en bred udveksling af synspunkter sted om disse konklusioner og om spørgsmål inden for området retlige og indre anliggender, navnlig bekæmpelse af narkotika og organiseret kriminalitet.

II.

DEN ØKONOMISKE OG MONETÆRE UNION

1. Den Økonomiske og Monetære Union

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de yderligere afgørende fremskridt, der er gjort i forberedelserne af ØMU'en, som indledes den 1. januar 1999.

- Strukturen i den nye valutakursmekanisme er blevet fastlagt;
- de mest hastende aspekter af de retlige rammer for anvendelsen af euroen er blevet færdigbehandlet, således at de hurtigt kan vedtages;
- principperne og hovedelementerne i stabilitets- og vækstpagten til sikring af budgetdisciplin i ØMU'en er blevet fastlagt.

Det Europæiske Råd opfordrer derfor kraftigt institutionerne, de offentlige myndigheder og de økonomiske beslutningstagere til intensivt at forberede sig på startdatoen den 1. januar 1999.

Det Europæiske Råd udtrykker sin tilfredshed med den fortrinlige beretning fra ØKOFIN-Rådet om forberedelserne til tredje fase af ØMU'en (jf. bilaget), som ligger helt på linje med konklusionerne fra Madrid og Firenze, og det påskønner de bidrag, som Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut (EMI) har ydet inden for deres respektive kompetenceområder. Der er taget parlamentarisk forbehold med hensyn til beretningen.

Det Europæiske Råd slår navnlig fast:

- at det støtter konklusionerne om **den nye valutakursmekanisme (ERM 2)** som foreslået af ØKOFIN-Rådet og EMI. Det opfordrer ØKOFIN-Rådet til med henblik på Det Europæiske Råds møde i juni 1997 at udarbejde et udkast til resolution, som opstiller de grundlæggende elementer i ERM 2, og således følge eksemplet fra 1978 vedrørende den nuværende ERM. EMI opfordres til sideløbende at udarbejde et udkast til en aftale mellem centralbankerne, som skal forelægges Den Europæiske Centralbank og centralbankerne i de medlemsstater, der ikke er en del af euro-området;
- at det understreger nødvendigheden af at sikre en holdbar budgetdisciplin i ØMU'ens tredje fase og ser med tilfredshed på den enighed, der er opnået om **stabilitets- og vækstpakten**. Det anmoder ØKOFIN-Rådet om aktivt at behandle Kommissionens to forslag til forordninger, det ene om styrkelse af overvågningen og samordningen af budgetstillinger og det andet om fremskyndelse og afklaring af gennemførelsen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Det opfordrer Kommissionen til at fremlægge et forslag til forordning om ikke-deltagende medlemsstater. Endvidere opfordrer det ØKOFIN-Rådet til at udarbejde et udkast til resolution om stabilitets- og vækstpakten med henblik på vedtagelse på Det Europæiske Råds møde i juni 1997, hvori medlemsstaterne, Kommissionen og Rådet forpligter sig til strengt at anvende traktaten og de retlige bestemmelser om budgetstabilitet. Det Europæiske Råd noterer sig, at så snart det har vedtaget resolutionen, vil Rådet vedtage de respektive forordninger;
- at det tilkendegiver sin tilfredshed med enigheden i ØKOFIN-Rådet om de to forordninger om fastsættelse af **de retlige rammer for euroen**, som formandskabet er i færd med at offentliggøre. Det opfordrer Rådet til så hurtigt som muligt at vedtage den første forordning, som bygger på EF-traktatens artikel 235. Den anden forordning skal vedtages af Rådet så tidligt som muligt i 1998, når der er truffet beslutning om, hvilke medlemsstater der deltager i euro-området.

Rådet har i sin sammensætning af stats- og regeringscheferne truffet sin afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 3, og har bekræftet, at proceduren i EF-traktatens artikel 109 J, stk. 4, vil blive anvendt så tidligt som muligt i 1998 med henblik på indledningen af ØMU'ens tredje fase den 1. januar 1999. I den forbindelse konstaterer Det Europæiske Råd med tilfredshed, at medlemsstaterne agter yderligere at mindske deres budgetbalancer i 1997 med det formål at nå den høje grad af vedvarende konvergens, der kræves for deltagelse i den fælles valuta, og det understreger nødvendigheden af varig konvergens i tredje fase.

Det Europæiske Råd understreger desuden den store betydning, som valutakursstabilitet har for konvergensprocessen og for et gnidningsløst fungerende indre marked og tilkendegiver følgelig sin store tilfredshed med den finske marks indtræden i valutakursmekanismen den 12. oktober 1996 og den italienske lires genindtræden den 24. november 1996.

Det Europæiske Råd understreger nødvendigheden af at gøre euroen mere virkelig for borgerne. I den forbindelse glæder det sig over den udformning af euro-sedlerne, som Det Europæiske Monetære Institut har fremlagt. Det glæder sig også over de foranstaltninger, som Kommissionen er ved at træffe vedrørende konkurrencen om mønternes udformning, idet der derved vil kunne vælges en udformning under det nederlandske formandskab.

Stats- og regeringscheferne har besluttet at genudnævne Baron Alexandre LAMFALUSSY som formand for Det Europæiske Monetære Institut fra den 1. januar 1997 til den 30. juni 1997. De har endvidere besluttet at udnævne formanden for De Nederlandsche Bank, Dr. Willem Frederik DUISENBERG, til formand for Det Europæiske Monetære Institut fra den 1. juli 1997 indtil oprettelsen af Den Europæiske Centralbank.

2. SEM 2000 (forsvarlig økonomisk forvaltning)

Det Europæiske Råd har godkendt Rådets konklusioner af 2. december 1996 om rapporten fra Gruppen af Personlige Repræsentanter (forsvarlig økonomisk forvaltning).

Det bekræfter sin støtte til Kommissionens SEM 2000-initiativ og ser generelt med tilfredshed på rapportens anbefalinger, som udgør et vægtigt handlingsprogram til forbedring af Kommissionens og medlemsstaternes økonomiske forvaltning af EU's udgifter i fællesskab.

Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til at aflægge rapport om de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af anbefalingerne, på mødet i december 1997.

III.
BESKÆFTIGELSE

1. Vækst og beskæftigelse i Europa - vejen frem

Arbejdsløshedsbekæmpelse er i første række medlemsstaternes ansvar, men det er også en vigtig opgave for EU. Det Europæiske Råd har haft en indgående drøftelse om vækst- og beskæftigelsesstrategien på grundlag af Rådets og Kommissionens fælles rapport om beskæftigelse, Kommissionens situationsrapport om initiativet til en europæisk tillidspagt for beskæftigelse og arbejdsmarkedets parter fælles erklæring om tillidspagten, som det vedtog den 29. november i Dublin. I sine drøftelser har det også taget hensyn til forslagene i præsident Chiracs memorandum om en europæisk social model, med henblik på at lægge større vægt på EU's menneskelige dimension.

Med udgangspunkt i Essen-strategien godkender Det Europæiske Råd analysen i den fælles rapport og henstiller til medlemsstaterne at følge strategien med beslutsomhed og konsekvens. Det opfordrer alle relevante aktører på europæisk, nationalt og lokalt plan, herunder arbejdsmarkedets parter, til fortsat at støtte denne strategi og bekræfter betydningen af lige muligheder for mænd og kvinder.

For at understrege sit engagement i denne strategi har Det Europæiske Råd vedtaget **Dublin-erklæringen om beskæftigelse** (jf. bilaget), som afspejler henstillingerne i den fælles rapport om nødvendigheden af:

- at fortsætte den makroøkonomiske strategi for økonomisk vækst og beskæftigelse i overensstemmelse med de vedtagne overordnede retningslinjer for den økonomiske politik,

- . at øge indsatsen for at modernisere markederne for varer og tjenesteydelser og for at udnytte nye beskæftigelsesmuligheder,
- . at fokusere på effektiviteten på arbejdsmarkedet og på investeringer i menneskelige ressourcer,
- . at gøre skatte- og socialsikringssystemerne mere beskæftigelsesvenlige,
- . at styrke samspillet mellem de makroøkonomiske og strukturelle politikker i medlemsstaternes flerårige beskæftigelsesprogrammer.

Det opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, navnlig inden for rammerne af det nye Beskæftigelses- og Arbejdsmarkedsudvalg og Udvalget for Økonomisk Politik, at videreudvikle instrumenterne for effektiv overvågning og evaluering af beskæftigelses- og arbejdsmarkedspolitikkerne og for indkredsning af de mest effektive metoder. Navnlig bør de fælles beskæftigelsesindikatorer videreudvikles og mulighederne for benchmarking tages op til vurdering.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den positive reaktion på initiativerne vedrørende regionale og lokale beskæftigelsespagter og opfordrer indtrængende til, at de 60 projekter, som medlemsstaterne har foreslået, hurtigt iværksættes.

Det Europæiske Råd understreger endnu en gang den vigtige rolle, som det indre marked spiller med hensyn til at fremme vækst og beskæftigelse i EU. En forbedring af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne spiller i den forbindelse en altafgørende rolle. Det noterer sig de fremskridt, der er gjort på dette område, men er fortsat bekymret over de forsinkelser, der er opstået i forbindelse med gennemførelsen af en række direktiver. Det noterer sig, at Kommissionen før Det Europæiske Råds møde i Amsterdam vil forelægge en handlingsplan og en tidsplan for alle de nødvendige foranstaltninger, der skal træffes for at sikre, at det fulde potentielle udbytte af det indre marked opnås inden begyndelsen af ØMU'ens tredje fase.

Det Europæiske Råd har noteret sig Kommissionens rapport om udviklingen i de fiskale systemer, som det blev gjort opmærksom på af ØKOFIN-Rådet, og har understreget behovet for yderligere arbejde med dette spørgsmål. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at Kommissionen agter at fortsætte drøftelserne i en skattepolitisk gruppe, som skal lægge særlig vægt på denne politiks virkninger på beskæftigelsen.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Kommissionens planer om fornyelse og udvikling af informationssamfundet som vigtige bidrag til den fremtidige udvikling af EU's konkurrenceevne. Investering i uddannelse er af altafgørende betydning for at sikre lige muligheder for alle borgere til at deltage i og få gavn af informationssamfundet. Det Europæiske Råd finder, at der bør foretages regelmæssig overvågning og evaluering af EU's konkurrenceevne sammenlignet med de internationalt mest effektive metoder i overensstemmelse med de konklusioner om benchmarking, der er vedtaget af Rådet (industri).

Det Europæiske Råd gentager betydningen af, at lovgivningen forenkles, og anmoder i den forbindelse om, at initiativet om enklere lovgivning for det indre marked (SLIM) udvides. Det understreger, at medlemsstaterne såvel som Fællesskabets institutioner er nødt til at bestræbe sig på at reducere virksomhedernes, især de små og mellemstore virksomheders, administrative omkostninger, og opfordrer i den henseende Rådet til at følge sin resolution om lovgivningsmæssig og administrativ forenkling inden for det indre marked op.

Posttjenesterne udgør en vigtig bestanddel af kommunikationsinfrastrukturen i EU. Udviklingen af det indre marked for posttjenester er af uhyre stor økonomisk og samfundsmæssig betydning. Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de intensive bestræbelser, der hidtil er gjort for at gennemføre relevante foranstaltninger, men beklager, at Rådet ikke er nået frem til en fælles holdning. Det anmoder Rådet om at træffe afgørelse inden årets udgang under hensyntagen til det arbejde, der blev udført på samlingen den 28. november 1996.

Det Europæiske Råd anmoder Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om at træffe alle nødvendige foranstaltninger, således at der straks kan træffes afgørelse om liberalisering af posttjenesterne. Befordringspligten i postsektoren skal fortsat sikres.

Det Europæiske Råd erkender vigtigheden af at få iværksat de transeuropæiske net. Det kan tilslutte sig forslaget fra den portugisiske og den spanske regering om, at prioritetsprojekt nr. 8 på liste 1 fra Det Europæiske Råds møde i Essen skal være den multimodale forbindelse mellem Portugal/Spanien og resten af Europa.

2. Nærhed og proportionalitet

Det Europæiske Råd bekræfter betydningen af at sikre, at institutionerne anvender nærheds- og proportionalitetsprincipperne fuldt ud i alle deres lovgivningsforslag. Det ser med tilfredshed på Kommissionens rapport fra 1996 om bedre lovgivning, der vedrører anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt forenkling og kodificering. Det Europæiske Råd opfordrer Kommissionen til at forelægge en situationsrapport inden udgangen af 1997.

IV.
REGERINGSKONFERENCEN

Det Europæiske Råd tilkendegiver sin tilfredshed med den generelle ramme for et udkast til revision af traktaterne, som formandskabet har forelagt. Den gør det muligt at føre forhandlingerne ind i deres afsluttende fase.

Det Europæiske Råd har også noteret sig det nylige brev fra den tyske kansler og den franske præsident, som vil være et vigtigt bidrag til konferencens videre arbejde.

Det Europæiske Råd bekræfter betydningen af, at konferencen afsluttes i Amsterdam juni 1997. Formandskabets dokument vil udgøre et godt grundlag for det forestående arbejde. Som det klart fremgår af dokumentet, står det fortsat delegationerne frit for at slå til lyd for deres egne forslag og give udtryk for deres betænkeligheder under de videre forhandlinger.

Når konferencen nu går ind i sin endelige afgørende fase, må den forsøge at nå frem til et afbalanceret resultat på alle områder, som kan leve op til de mål og ambitioner, som Det Europæiske Råd har fastlagt for den. Det er afgørende, at EU bliver i stand til at tage de kommende udfordringer op ved indgangen til det 21. århundrede.

Det Europæiske Råd bifalder de fremskridt, konferencen har gjort med hensyn til indkredse de traktatændringer, som vil gøre EU mere lydør over for forhold, der ligger dens borgere på sinde, og det bekræfter på ny de mål, som det fastlagde i Firenze med hensyn hertil.

Det Europæiske Råd bifalder den særlige vægt, der i formandskabets dokument er lagt på området retlige og indre anliggender. Det Europæiske Råd er i dag nået til enighed om en

række vigtige beslutninger i henhold til de nuværende traktatbestemmelser; disse beslutninger findes i afsnit V i disse konklusioner. Det anmoder regeringskonferencen om, at der på grundlag af den ramme for et udkast til traktatrevision, som formandskabet har forelagt, arbejdes på at nå til enighed om forbedrede muligheder for en indsats inden for visa, asyl, indvandring, passage af de ydre grænser, bekæmpelse af narkotika og international kriminalitet, herunder terrorisme, overgreb mod børn og menneskehandel. Europol bør gives operativ kapacitet, idet den i denne forbindelse skal arbejde sammen med de nationale myndigheder. Disse spørgsmål ligger borgerne i alle medlemsstater overordentligt stærkt på sinde, og EU må gives de nødvendige midler til at gribe effektivt ind på disse områder.

Det Europæiske Råd bekræfter også det mål, det satte sig i Firenze, om at EU's optræden udadtil skal udvikles. EU må forbedre sin evne til at sikre, at dens optræden udadtil er sammenhængende og effektiv i alle henseender, og den må forbedre sine beslutningsprocedurer, hvis den vil spille en rolle i verden, som står i forhold til dens ansvar og muligheder. Det Europæiske Råd noterer sig de løsningsmodeller, som formandskabet har indkredset i sit dokument på relevante områder, herunder valgmulighederne med hensyn til at oprette en ny funktion for at gøre den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik mere synlig, samt en styrkelse af forbindelserne med WEU.

Institutionelle spørgsmål kommer til at spille en vigtig rolle i forhandlingernes næste fase. EU må forbedre sin beslutnings- og handleevne. Det gælder allerede i dag, og det vil blive endnu mere nødvendigt, efterhånden som EU udvides yderligere. EU må have begribelige og gennemsigtige demokratiske procedurer og stærke og effektive institutioner, som i borgernes øjne hviler på et legitimt grundlag.

Det Europæiske Råd noterer sig, at formandskabets dokument afspejler det synspunkt, som mange delegationer har givet udtryk for, nemlig at visse spørgsmål først kan løses endeligt på et senere stadium af regeringskonferencen, og derfor ikke indeholder tekster i

traktatform vedrørende spørgsmålet om fleksibilitet og visse følsomme institutionelle spørgsmål, selv om dokumentet indeholder en analyse af problemerne og opstiller valgmuligheder. I regeringskonferencens næste fase må der findes løsninger på alle institutionelle spørgsmål, herunder især spørgsmålet om Kommissionens størrelse, Europa-Parlamentets rolle, den kollektive sammenslutning af de nationale parlamenter, afstemningsreglerne i Rådet samt Domstolens funktionsmåde, samtidig med at den balance, der altid har været et vigtigt element i den europæiske konstruktion, respekteres.

Det Europæiske Råd noterer sig også de hidtidige fremskridt, der er gjort med gennemgangen af forslagene til traktatbestemmelser, der vil give mulighed for mere fleksible løsninger, som kan føre til et udvidet samarbejde på relevante områder på nærmere aftalte vilkår. Dette spørgsmål er af stor betydning, og Det Europæiske Råd anmoder regeringskonferencen om at vise det særlig opmærksomhed.

Det Europæiske Råd understreger kraftigt, at EU's fremtid og et positivt resultat af den videre udvidelse, som den har engageret sig i, vil afhænge af, at der findes en tilfredsstillende løsning på alle disse spørgsmål.

Det Europæiske Råd anmoder regeringskonferencen om at udbygge det vigtige forslag om at ændre traktaterne, så det fastslås som et klart princip, at ingen borger i en EU-medlemsstat kan ansøge om asyl i en anden medlemsstat, under hensyn til internationale aftaler.

Det Europæiske Råd noterer sig også det forslag, som tre delegationer i fællesskab har forelagt efter fremlæggelsen af formandskabets dokument, og som går ud på, at traktaten skal omhandle de særlige forhold, der gør sig gældende for regionerne i Fællesskabets yderste periferi, og anmoder om, at konferencen behandler det nærmere.

Endelig anmoder Det Europæiske Råd konferencen om på grundlag af det forarbejde, der allerede er gjort, fortsat at arbejde på at fremlægge en væsentligt forenklet udgave af traktaterne med henblik på at gøre dem lettere at læse og forstå for EU's borgere. Dette

skal ske således, at gældende traktatret ikke tages op til fornyet forhandling, og således at søjlestrukturen bevares, og resultatet af konferencen ikke forsinkes.

V.

RETLIGE OG INDRE ANLIGGENDER

Det Europæiske Råd bekræfter, at det er stærkt engageret i at bevare og yderligere udvikle EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ved til fulde at udnytte alle de instrumenter, som traktaten om Den Europæiske Union indeholder.

1. Narkotikabekæmpelse

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på Rådets rapport om de vigtige fremskridt, der er gjort siden dets sidste møde i Firenze, og godkender handlingsforslagene i denne rapport.

Det Europæiske Råd glæder sig over, at der - som et konkret udtryk for en fælles politisk vilje - er opnået enighed om en fælles aktion om indbyrdes tilnærmelse af lovgivning og politiets, toldmyndighedernes og retsinstansernes praksis med hensyn til bekæmpelse af narkotikamisbrug og narkotikahandel, og over resolutionerne om strafudmåling i grove tilfælde af narkotikahandel, om bekæmpelse af narkoturisme og narkotikafremstilling og - dyrkning. Det glæder sig også over vedtagelsen af EF-handlingsprogrammet vedrørende forebyggelse af narkotikaafhængighed.

Det Europæiske Råd understreger, at dette udgør det første skridt, og at den fremdrift, der er opnået, skal bevares og udbygges yderligere på grundlag heraf, især gennem

- fortsat undersøgelse af mulighederne for yderligere lovgivningsharmonisering, hvis der opnås enighed om, at dette er nødvendigt, suppleret med et styrket samarbejde

mellem institutionerne og medlemsstaterne. Der skal i den forbindelse lægges særlig vægt på de farer, der er forbundet med syntetisk narkotika;

- fortsat undersøgelse af muligheden for et yderligere samarbejde mellem de retshåndhævende myndigheder med henblik på bekæmpelse af narkotikahandel;
- fuld anvendelse af direktivet om hvidvaskning af penge og dets mulige udvidelse til også at omfatte relevante erhverv og organer uden for den traditionelle finanssektor;
- Rådets og Kommissionens videreudvikling af forskningsaktiviteternes bidrag til løsning af de medicinske og socioøkonomiske aspekter af narkotikamisbrug og aspekterne vedrørende afsløring heraf;
- aktiv gennemførelse af handlingsplanen for narkotikabekæmpelse i Caribien såvel som iværksættelse af den vedtagne opfølgning af rapporten fra den ekspertmission, der har besøgt Latinamerika;
- videreudvikling af den strukturerede dialog med de associerede lande i Central- og Øst-europa vedrørende narkotikaspørgsmål; det tilsvarende samarbejde med Den Russiske Føderation, der er blevet indledt under dette formandskab, bør fortsættes;
- undersøgelse af mulighederne for at bistå de centralasiatiske republikker med at bekæmpe narkotikatransit og -fremstilling ved hjælp af TACIS-programmet efter et forslag fra præsident Jacques Chirac og premierminister John Major.

Samarbejdet med de transatlantiske partnere på disse områder skal også fortsættes og, hvor det er hensigtsmæssigt, forbedres.

Det Europæiske Råd bekræfter, at det prioriterer en varig og samordnet indsats for narkotikabekæmpelse under fuld og sammenhængende anvendelse af alle EU's instrumenter.

Det opfordrer Rådet til inden udgangen af 1997 at foretage en første vurdering af de foranstaltninger, der er truffet, med henblik på at styrke og supplere dem.

2. Bekæmpelse af organiseret kriminalitet

Det Europæiske Råd understreger, at det er fast besluttet på at bekæmpe den organiserede kriminalitet og understreger med henblik herpå nødvendigheden af en sammenhængende og koordineret politik fra EU's side.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på den rapport, som formandskabet har udarbejdet om forstærket bekæmpelse af den organiserede kriminalitet, og har besluttet at nedsætte en gruppe på højt plan, som skal udarbejde en samlet handlingsplan med specifikke henstillinger, herunder en realistisk tidsplan for udførelsen af arbejdet. Gruppen skal undersøge alle aspekter af bekæmpelsen af den organiserede kriminalitet ud fra den klare forudsætning, at den vil henvise alle spørgsmål vedrørende traktatændringer til regeringskonferencen, der behandler traktatændringer på dette område som et højt prioriteret spørgsmål. Gruppen på højt plan bør afslutte sit arbejde inden marts/april 1997.

For hurtigt at gennemføre de foranstaltninger, der foreslås i formandskabets rapport, anmoder Det Europæiske Råd Rådet om at styrke sit sekretariat ved at oprette et hold af specialuddannede nationale eksperter og fagfolk, der udstationeres for en begrænset periode.

Som et praktisk skridt til bekæmpelse af international kriminalitet henstiller Det Europæiske Råd kraftigt, at konventionerne om toldinformationssystemet, svig og udlevering samt protokollerne hertil ratificeres så hurtigt som muligt, og at Europol-konventionen og den tilhørende protokol ratificeres inden udgangen af 1997. Det understreger også

betydningen af, at konventionen om gensidig retshjælp i straffesager indgås hurtigst muligt.

Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at gøre en effektiv og sammenhængende indsats for at løse problemet med misbrug af de nye kommunikationsteknologier, herunder Internettet.

3. Seksuel udnyttelse af børn og menneskehandel

Det Europæiske Råd giver udtryk for sin afsky over seksuel udnyttelse af børn og menneskehandel og giver tilsagn om at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at beskytte de mest sårbare i samfundet. Det ser med tilfredshed på, at der er opnået enighed om en fælles aktion, der fastlægger en fælles politik over for overgreb mod børn, og som forbedrer det retlige samarbejde. Der er blevet vedtaget andre fælles aktioner, som tager sigte på at styrke politisamarbejdet ved at udvide Europols Narkotikaenheds beføjelser og ved at oprette ekspertisecentre for efterforskning af sådanne forbrydelser. Der er stillet EF-midler til rådighed for bekæmpelse af disse modbydelige forbrydelser.

Det Europæiske Råd opfordrer Rådet og Kommissionen til aktivt at gennemføre disse instrumenter og overveje nødvendige yderligere foranstaltninger.

4. Bekæmpelse af terrorisme

Det Europæiske Råd fordømmer uforbeholdent alle terroristangreb og følger fortsat nøje terroristtruslen internt såvel som eksternt. EU arbejder af den grund tæt sammen med andre internationale partnere og internationale organisationer for at revidere og ajourføre de foranstaltninger, der allerede er vedtaget til bekæmpelse af denne trussel, og om nødvendigt vedtage nye foranstaltninger. Af samme grund gentager medlemsstaterne også, at de agter at arbejde tæt sammen i dette spørgsmål; Det Europæiske Råd understreger nødvendigheden af et sådant samarbejde.

5. Racisme og fremmedhad

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort siden mødet i Firenze, og opfordrer Rådet til at afslutte sit arbejde, for at der hurtigt kan oprettes et europæisk observatorium for racisme og fremmedhad, som skal arbejde tæt sammen med Europarådet.

6. De ydre grænser

Det Europæiske Råd gør på ny opmærksom på, at det er nødvendigt hurtigt at løse de udestående spørgsmål vedrørende udkastet til konventionen om passage af EU-medlemsstaternes ydre grænser.

VI.
UDVIDELSE

Kommissionen har orienteret Det Europæiske Råd om, hvor langt den er nået med hensyn til de udtalelser og andre rapporter i forbindelse med udvidelse, som den blev bedt om i Madrid. Det Europæiske Råd glæder sig over Kommissionens forsikring om, at disse dokumenter samt meddelelsen vedrørende EU's fremtidige finansielle rammer vil foreligge umiddelbart efter, at regeringskonferencen er afsluttet. Det bekræfter tidsplanen for udvidelsesprocessen som fastlagt på Madrid-mødet. Det Europæiske Råd noterer sig Rådets rapport om gennemførelsen af før-tiltrædelses-strategien i anden halvdel af 1996. Det noterer sig også Kommissionens bestræbelser for at styrke den nuværende gennemførelse af denne strategi. Det ser endvidere med tilfredshed på, at Kommissionen agter at forelægge forslag om en generel styrkelse af før-tiltrædelses-strategien sammen med sine udtalelser og andre rapporter, som er under udarbejdelse.

VII.

UNIONENS OPTRÆDEN UDADTIL

Det Europæiske Råd har vedtaget erklæringerne i bilaget om det tidligere Jugoslavien og fredsprocessen i Mellemøsten.

RUSLAND

Den Europæiske Union udtrykker sin solidaritet med den russiske befolkning i forbindelse med opfølgningen af det historiske valg til fordel for demokrati, retsstatsforhold og markedsøkonomi, som den har truffet. Det Europæiske Råd gentager, at EU er parat til at hjælpe Den Russiske Føderation med at klare de vanskelige udfordringer, der ligger foran den, navnlig gennem partnerskabs- og samarbejdsaftalen, den fælles handlingsplan for EU og Rusland, og ved så snart som muligt at føre Rusland ind i WTO og andre internationale fora.

Det Europæiske Råd bifalder varmt præsident Jeltsins vigtige beslutning om at trække alle russiske tropper tilbage fra Tjetjenien og den nyligt indgåede aftale mellem de tjetjenske ledere og den russiske ministerpræsident. Det noterer sig, at der skal afholdes valg i Tjetjenien den 27. januar 1997. Det Europæiske Råd udtrykker sin fortsatte støtte til det vigtige arbejde, som OSCE-Assistancegruppen udfører i Tjetjenien.

UKRAINE

Det Europæiske Råd udtrykker sin tilfredshed med, at Rådet har vedtaget handlingsplanen for Ukraine, hvilket viser den betydning, EU tillægger sine forbindelser med Ukraine, og EU's ønske om at udvikle et tættere samarbejde inden for rammerne af partnerskabs- og samarbejdsaftalen.

Det Europæiske Råd erindrer om, at det lægger kraftig vægt på gennemførelsen af aftalememorandummet med Ukraine om nedlukning af Tjernobyl-atomkraftværket inden år 2000. Det glæder sig over de ukrainske myndigheders lukning af reaktor nr. 1 som et vigtigt skridt i denne retning.

BELARUS

Den Europæiske Union er alvorligt bekymret over udviklingen i Belarus, navnlig i forbindelse med folkeafstemningen om den nye forfatning. Den Europæiske Union ser gerne et Belarus, som går ind for de demokratiske principper, menneskerettighederne og markedsøkonomi, og som indtager sin fulde plads i Europa. Det Europæiske Råd henstiller til Belarus' ledere, at de genetablerer fuld respekt for de internationalt accepterede demokratiske og forfatningsmæssige principper og praksis, og håber, at lederne vil acceptere EU's forslag om en undersøgelsesmission. Manglende fremskridt på disse områder vil få en negativ indvirkning på forbindelserne mellem Belarus og Den Europæiske Union og på EU's støtte til Belarus' optagelse i Europarådet.

EUROPARÅDET

Det Europæiske Råd er af den opfattelse, at Europarådet har en afgørende rolle at spille med hensyn til at værne om standarderne på menneskerettighedsområdet og støtte pluralistisk demokrati.

Det ser en fordel i, at man optimalt i samarbejde med andre internationale institutioner udnytter Europarådets ekspertise og mekanismer til at fremme disse mål. Organisationens topmøde i 1997 vil være en vigtig lejlighed til at gøre status over de fremskridt, der er gjort på disse områder.

REGIONALT SAMARBEJDE I EUROPA

Det Europæiske Råd noterer sig den bredere række af regionale aktiviteter i Europa fra Ishavet til Sortehavet. I den forbindelse ser Det Europæiske Råd med tilfredshed på Kommissionens rapport om Det Centraleuropæiske Initiativ, som den har forelagt som svar på anmodningen fra Det Europæiske Råd i Firenze. Det noterer sig, at Kommissionen regelmæssigt vil forelægge Rådet rapporter om disse regionale initiativer.

MIDDELHAVSOMRÅDET

Det Europæiske Råd bekræfter på ny, at det prioriterer Den Europæiske Unions Middelhavsdimension højt, og udtrykker tilfredshed med den vigtige og afbalancerede udvikling, der er sket i Euro-Middelhavs-partnerskabet i det år, der er gået siden Barcelona-erklæringens vedtagelse.

Inden for rammerne af det politiske og sikkerhedsmæssige partnerskab vil arbejdet med at gennemføre Barcelona-erklæringens principper fortsætte, især via handlingsplanen, med henblik på vedtagelsen af et EU-Middelhavs-charter.

TYRKIET

Det Europæiske Råd bekræfter på ny den betydning, det tillægger den videre udbygning af EU's forbindelser med Tyrkiet på såvel det økonomiske som det politiske område. Det noterer imidlertid med beklagelse, at visse alvorlige spørgsmål stadig er uløste i forbindelserne. Det Europæiske Råd glæder sig over, at det er den tyrkiske regerings erklærede hensigt at træffe foranstaltninger til at forbedre menneskerettighedssituationen. Med henblik på et tættere partnerskab med Den Europæiske Union understreger det, at det er nødvendigt at overholde de højeste standarder på menneskerettighedsområdet.

Det Europæiske Råd opfordrer formandskabet til på baggrund af Rådets erklæring af 15. juli 1996 at fortsætte sine bestræbelser for at fremme en acceptabel løsning på

situationen i Ægæerhavet i overensstemmelse med fastlagte internationale normer og fortsætte kontakterne med den tyrkiske regering med henblik på en snarlig afholdelse af en samling i Associeringsrådet.

Det Europæiske Råd henstiller indtrængende til Tyrkiet, at det bruger sin indflydelse til at bidrage til en løsning på Cypern i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner.

FORBINDELSERNE MELLEM EU OG USA

Det Europæiske Råd noterer sig, at topmødet mellem EU og USA den 16. december i Washington vil finde sted på etårsdagen for vedtagelsen i Madrid af den nye transatlantiske dagsorden og den fælles handlingsplan for EU og USA, og det forventer, at det bliver endnu en milepæl i parternes gensidige forbindelser. Det glæder sig over den kvalitative forbedring, som dette har betydet i løbet af det seneste år såvel i princippet som i praksis.

Det Europæiske Råd bekræfter de mål, det har til fælles med USA for så vidt angår fremme af menneskerettighederne, de demokratiske værdier og de grundlæggende frihedsrettigheder i de dele af verden, hvor disse ikke i tilstrækkelig grad respekteres, men det er også dets overbevisning, at sådanne mål bør søges nået ved andre midler end ensidig handling på bekostning af nærtstående partnere, som bekender sig til de samme værdier.

Det Europæiske Råd bekræfter på ny det afgørende bidrag, som et tæt partnerskab mellem EU og USA kan yde til international stabilitet, sikkerhed og velstand, og den betydning, som den transatlantiske dialog i denne sammenhæng har med hensyn til en uddybning og udbygning af forholdet mellem EU og USA gennem et fasttømret indbyrdes samarbejde.

FORBINDELSERNE MELLEM EU OG CANADA

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at der er opnået enighed om teksten til en fælleserklæring og en handlingsplan, som yderligere vil forstærke samarbejdet mellem EU og Canada til virkeliggørelse af fælles mål og på grundlag af værdier, som begge parter sætter meget højt.

DE STORE SØERS OMRÅDE

Det Europæiske Råd udtrykker alvorlig bekymring over den fortsatte vold i De Store Søers Område, ikke blot i det østlige Zaire, men også i Burundi. Det glæder sig over det store antal flygtninge, der er vendt tilbage, men understreger nødvendigheden af at lette frivillig repatriering af de resterende flygtninge og iværksætte rehabiliterings- og genopbygningsforanstaltninger. Det minder om de betydelige bestræbelser, EU har gjort for at opfylde humanitære behov. I mellemtiden kræver den fortsatte humanitære nødsituation, særlig i det østlige Zaire, en hurtig og afgørende indsats fra det internationale samfunds side. Det Europæiske Råd understreger nødvendigheden af en fleksibel strategi på baggrund af de hurtigt skiftende forhold på stedet og er enig om, at følgerne heraf for gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner om oprettelse i humanitært øjemed af en midlertidig multinational styrke hurtigt skal takles. I denne henseende bekræfter Det Europæiske Råd Den Europæiske Unions vilje til omgående at bidrage fuldt ud til disse bestræbelser i henhold til den fælles aktion af 22. november 1996, den hertil knyttede rådsafgørelse af samme dato og WEU-ministererklæringen af 19. november 1996. Det bifalder Kommissionens forslag til en strategisk og samlet handlingsplan for EU's bistand til De Store Søers Område.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på de regionale leders initiativ i forsøget på at løse problemerne i det østlige Zaire gennem dialog. Det håber, at de på det andet Nairobi-topmøde for regionens statschefer den 16. december kan bygge videre på de principper, som de allerede har vedtaget, herunder den afgørende betydning af, at Zaires territoriale integritet og suverænitet respekteres, med henblik på en fredelig løsning af konflikten. Det erkender den betydning, som valgprocessen i Zaire har for stabiliteten i området, og gentager EU's tilsagn om at støtte den vellykkede gennemførelse af denne proces i Zaire ved hjælp af den fælles aktion, der blev vedtaget den 11. november 1996, og ser frem til sidstnævntes hurtige og hastende gennemførelse.

Det Europæiske Råd gentager, at problemerne i området som helhed efter dets opfattelse kun kan løses ved politiske midler. Den Europæiske Union vil, navnlig gennem sin særlige udsending, fortsat støtte de regionale leders bestræbelser og tilskynde til dialog mellem de forskellige parter i konflikten i regionen. Det Europæiske Råd bekræfter på ny sin støtte til en snarlig indkaldelse til en international konference i FN's og Den Afrikanske Enhedsorganisations fælles regi med henblik på inden for en samlet strategi at få løst krisens underliggende årsager og således tilvejebringe en fredelig, varig og samlet løsning på konflikterne i området.

ØSTTIMOR

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på initiativerne inden for Den Europæiske Union med henblik på at forbedre den østtimoriske befolknings situation, levevilkår og menneskerettigheder. Det bekræfter på ny sin støtte til alle bestræbelser, der kan bidrage til en retfærdig, samlet og internationalt acceptabel løsning, som fuldt ud respekterer den timoriske befolknings interesser og berettigede forventninger i overensstemmelse med folkeretten. Det håber, at samtalerne i FN's generalsekretærs regi vil føre til væsentlige fremskridt hen imod løsning af Østtimor-spørgsmålet.

CUBA

EU håber på fremskridt i retning af en fredelig overgang til et pluralistisk demokrati, respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på Cuba og en økonomisk politik, der er indrettet med henblik på at tilvejebringe et holdbart opsving og en forbedring af den cubanske befolknings levestandard. Den fælles holdning, som Rådet vedtog den 2. december, vil blive udmøntet gennem en resultatorienteret, konstruktiv dialog. EU vil støtte fremskridt i retning af demokrati, herunder eventuel forhandling af en

samarbejdsaftale. En eventuel aftale vil i overensstemmelse med EU's praksis indeholde en suspensionsklausul i tilfælde af et alvorligt brud på menneskerettighedsbestemmelserne.

OVERGANGSPROCESSEN I HONGKONG OG MACAO

Det Europæiske Råd gentager Den Europæiske Unions stærke interesse i fremtidig fred og velstand for Det Særlige Administrative Område (SAR) Hongkong, som skal oprettes under Den Kinesiske Folkerepublik i juli 1997, og Den Europæiske Unions ønske om på enhver mulig måde at bidrage til en gnidningsløs overgang. Den Europæiske Union går ind for fortsat stærke forbindelser med SAR i Verdenshandelsorganisationen og i alle andre spørgsmål, hvor SAR får selvbestemmelsesret i henhold til basisloven. Det Europæiske Råd understreger Den Europæiske Unions fulde støtte til den særlige status, som SAR og dens borgere får i enhver henseende, herunder retten til repræsentative demokratiske institutioner, således som de allerede eksisterer. Det Europæiske Råd har anmodet Kommissionen om i løbet af 1997 at fremsætte forslag om, hvorledes der bedst sikres tæt økonomisk samarbejde.

Det Europæiske Råd noterer sig den positive måde, som overgangsprocessen er forløbet på i Macao. Det håber, at gennemførelsen af den kinesisk-portugisiske fælles erklæring, der blev undertegnet i 1987, vil bidrage til fremskridt og social stabilitet for territoriet med henblik på en gnidningsfri overdragelse af styret i december 1999. Det håber også, at de grundlæggende principper i den fælles erklæring vil blive respekteret efter denne dato.

WTO

Det Europæiske Råd har med tilfredshed noteret sig resultatet af den første af de hvert andet år afholdte ordinære WTO-ministerkonferencer, der fandt sted den 9.-13. december 1996 i Singapore, og hvor Den Europæiske Union på ny viste, hvor stor betydning den tillægger det multilaterale handelssystem og et effektivt fungerende WTO.

Det Europæiske Råd udtrykker sin tilfredshed med den fornyede fremdrift, som WTO-ministerkonferencen i Singapore har givet til liberaliseringen af verdenshandelen. Det ser især med tilfredshed på udvidelsen af WTO's arbejdsprogram til også at omfatte emner, som Den Europæiske Union har peget på som prioriteter. Det glæder sig også over gennembruddet inden for handel med informationsteknologiprodukter og henstiller, at tredjelandspartnerne i videst muligt omfang deltager i den endelige aftale, der skal opnås senest den 15. marts 1997. Det Europæiske Råd glæder sig også over den fortsatte bevægelse hen imod en vellykket afslutning af forhandlingerne om basistelekommunikation i februar 1997.

Det Europæiske Råd ser med tilfredshed på, at Kommissionen har lanceret en ny strategi for markedsadgang, og opfordrer Fællesskabet og medlemsstaterne til at udfolde øgede og samordnede bestræbelser for at åbne markeder i tredjelande.

Med hensyn til rapporten om udviklingen i Fællesskabets handelspolitik og præferenceraftaler har Det Europæiske Råd noteret sig, at Rådet vil færdigbehandle rapporten på sin samling i februar med henblik på at forelægge den i Amsterdam.

VIII.

HJEMSTED FOR KONTORER OG AGENTURER

Det Europæiske Råd noterer sig de fremskridt, der er gjort med gennemførelsen af den afgørelse, som det traf i oktober 1993 i Bruxelles om placeringen af agenturer og kontorer. Rådet godkender Kommissionens beslutning af 10. december 1996 om, at Veterinær- og Plantesundhedskontorets personale snarest skal overflyttes til Irland, nærmere bestemt til Grange, County Meath, hvor det vil få til huse i lokaler, som de irske myndigheder stiller til rådighed.

Det Europæiske Råd anmoder indtrængende om, at de forskellige institutioner træffer hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at der stilles de nødvendige midler til rådighed til gennemførelse af Kommissionens beslutning.

Rådet noterer sig også konklusionerne fra samlingen i Rådet (landbrug) den 18. november 1996 vedrørende Veterinær- og Plantesundhedskontorets personale og opfordrer indtrængende til, at de forskellige institutioner træffer hensigtsmæssige foranstaltninger til at sikre, at de nødvendige personalebevillinger stilles til rådighed, således at EU kan udføre sine kontrolopgaver.

Addendum

Det Europæiske Råd har taget følgende rapporter fra formandskabet/Rådet til efterretning:

- Rapport om narkotika til Det Europæiske Råd
- Rådets rapport om resultater på området "retlige og indre anliggender"
- Formandskabets rapport om intensivering af bekæmpelsen af organiseret kriminalitet
- SEM 2000 (forsvarlig økonomisk forvaltning): Rådets konklusioner og rapport fra Gruppen af Personlige Repræsentanter

Det Europæiske Råd har også taget følgende rapporter fra Europa-Kommissionen til efterretning:

1. Europa som en økonomisk helhed
2. Virkningen og effektiviteten af det indre marked
3. Service-sektoren i arbejde
4. Europa på forkant med det globale informationssamfund
5. Første handlingsplan for innovation i Europa
6. Europas plads i verden: fjerde rapport fra Ciampi-Gruppen
7. Transeuropæiske net
8. Bedre lovgivning (rapport om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincipperne samt om forenkling og kodificering)

14.12.1996

DET EUROPÆISKE RÅD I DUBLIN

den 13. og 14. DECEMBER 1996

FORMANDSKABETS KONKLUSIONER

BILAG

- I. Beretning fra Rådet (ØKONOMI OG FINANS) om forberedelserne til tredje fase af ØMU'en
- II. Den beskæftigelsesmæssige udfordring - Dublin-erklæringen om beskæftigelse
- III. Erklæring fra Det Europæiske Råd om det tidligere Jugoslavien
- IV. Erklæring fra Det Europæiske Råd om fredsprocessen i Mellemøsten

RÅDET (ØKONOMI OG FINANS)

Samlingen den 13. december 1996 i Dublin

BERETNING ¹⁾ FRA RÅDET (ØKONOMI OG FINANS)
TIL DET EUROPÆISKE RÅD

FORBEREDELSENE TIL TREDJE FASE AF ØMU'EN

Indledning

1. Det Europæiske Råd bekræftede for et år siden på mødet i Madrid, at tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) indledes den 1. januar 1999 på grundlag af de konvergenskriterier og den tidsplan samt de protokoller og procedurer, der er fastsat i traktaten ²⁾. Det Europæiske Råd anmodede derfor Rådet om:
 - sammen med Kommissionen og Det Europæiske Monetære Institut (EMI), inden for deres respektive kompetenceområder, at undersøge den række spørgsmål, der opstår, fordi nogle lande muligvis ikke deltager i euro-området fra begyndelsen; undersøgelsen bør specielt omfatte problemer i forbindelse med valutastabiliteten;

-
- 1) Der er taget parlamentarisk forbehold med hensyn til denne beretning.
 - 2) Rådet har foretaget en første vurdering i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 2, og Rådet anbefaler sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne; se bilag 1 til dette dokument.

- at se på, hvorledes det kan sikres, at de offentlige finanser efter overgangen til tredje fase fastholdes på en sund kurs i overensstemmelse med traktatens forpligtelser. Det Europæiske Råd slog fast, at budgetdisciplin er af afgørende betydning både for en velløkket gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union og for befolkningens accept af den fælles valuta; det noterede sig, at Kommissionen i 1996 agter at forelægge sine konklusioner om, hvorledes man kan sikre budgetdisciplin.

Det anmodede Rådet om at aflægge beretning om disse spørgsmål så hurtigt som muligt.

Endvidere anmodede Det Europæiske Råd i Madrid Rådet om senest ved udgangen af 1996 at afslutte det tekniske forarbejde til en rådsforordning, som udstikker de retlige rammer for anvendelsen af euroen.

2. Rådet har i overensstemmelse hermed arbejdet med alle tre spørgsmål og forventer at være rede til at træffe afgørelse om dem samtidig. Det har fået væsentlig bistand fra Kommissionen og EMI inden for deres respektive kompetenceområder. Rådet forelagde på mødet i Firenze en situationsrapport for Det Europæiske Råd, som indtrængende opfordrede Rådet til at fortsætte arbejdet med henblik på, at der på Det Europæiske Råds møde i Dublin forelægges konklusioner, der viser yderligere væsentlige fremskridt. På det uformelle møde i september i Dublin mellem ministrene og centralbankdirektørerne gjorde man yderligere fremskridt i disse spørgsmål. Den 16. oktober vedtog Kommissionen forslag til lovbestemmelser om de retlige rammer for euroen og om budgetdisciplin i tredje fase. Det Europæiske Monetære Institut har udarbejdet en beretning om de monetære relationer og valutakursforbindelserne i tredje fase, som Rådet anbefaler og vedlægger denne beretning.
3. En valutakursmekanisme vil give medlemsstater med dispensation et referencegrundlag for at føre en sund økonomisk politik i almindelighed og en sund monetær politik

i særdeleshed. Rådet fremlægger derfor **forslag til en ny valutakursmekanisme, ERM 2**, i ØMU'ens tredje fase. De nærmere enkeltheder er beskrevet i **afsnit I** i denne beretning og i beretningen fra EMI.

4. Rådet ser en snæver forbindelse mellem valutakursspørgsmål og budgetdisciplin og har derfor behandlet dem parallelt. Uden tilstrækkelig støtte fra finanspolitikken og andre politikker kan den monetære politik ikke realisere målsætningen om prisstabilitet og sikre den vedvarende konvergens, som fremmer stabile valutakurser. Den skal have tilstrækkelig og vedvarende støtte fra finanspolitikken og andre politikker. Det er derfor væsentligt med en stabilitets- og vækstpagt for at sikre en streng og vedvarende budgetdisciplin.

I situationsrapporten til Det Europæiske Råd på mødet i Firenze har Rådet allerede skitseret en sådan pagt. Siden mødet i Firenze har Rådet arbejdet videre med spørgsmålet og kan nu fremlægge sine forslag til **hovedelementerne i en stabilitets- og vækstpagt**, herunder en eventuel resolution fra Det Europæiske Råd, i overensstemmelse med traktatens procedurer og principper. Disse forslag findes i **afsnit II** i denne beretning.

5. I arbejdet med **de retlige rammer for euroen** har Rådet draget særlig nytte af EMI's og Kommissionens bistand. På Rådets uformelle møde i september blev der gjort væsentlige fremskridt i det tekniske forarbejde til lovbestemmelser. I **afsnit III** redegøres der for, hvor langt dette forarbejde er nået.

- I. **Relationerne mellem de medlemsstater, der i tredje fase deltager i euro-området, og dem, der ikke gør det**
6. I arbejdet med relationerne mellem de medlemsstater, der deltager i euro-området, og dem, der ikke gør det, er Rådet gået frem efter principperne i den situationsrapport, der blev vedtaget på Det Europæiske Råds møde i Firenze. Der var man enig om,
- at alle medlemsstater, uanset om de indfører euroen eller ej, har en stærk fælles interesse i, at Den Økonomiske og Monetære Union og valutakursmekanismen fungerer godt. Alle medlemsstater vil derfor blive involveret i dialogen om de spørgsmål, som overgangen til ØMU'ens tredje fase giver anledning til, herunder monetære spørgsmål og valutakurs spørgsmål samt institutionelle og budgetmæssige spørgsmål;
 - at et stabilt økonomisk klima er nødvendigt, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende, og for større investeringer, vækst og beskæftigelse, og derfor er i alle medlemsstaters interesse.
7. Rådet har i løbet af de seneste måneder fortsat arbejdet med disse aspekter af relationerne mellem de medlemsstater, der deltager i euro-området, og dem, der ikke gør det. Det har herunder søgt at bygge på og forstærke den enhed, som Fællesskabet har opnået, og især at sikre, at de relevante EF-organer fortsætter med at arbejde effektivt og harmonisk.
8. I Rådets situationsrapport til Det Europæiske Råd i Firenze hedder det, at det indre markeds funktion ikke må bringes i fare som følge af reale valutakursuligevægte eller af for store nominelle valutakursfluktuationer mellem euroen og de øvrige EU-valutaer,

hvilket ville bringe forstyrrelser i handelsstrømmene mellem medlemsstaterne. En vedvarende konvergens mellem de grundlæggende økonomiske resultater er en forudsætning for en holdbar valutakursstabilitet. Med henblik herpå er der enighed om, at alle medlemsstater i ØMU'ens tredje fase må føre disciplinerede og ansvarlige monetære politikker, der sigter mod prisstabilitet. Samordningen af de monetære politikker inden for rammerne af ECB's Generelle Råd vil derfor spille en central rolle. Sunde finanspolitikker og strukturpolitikker i alle medlemsstater er mindst lige så væsentlige for en holdbar valutakursstabilitet.

9. Den rapport, der blev vedtaget i Firenze, slog ligeledes fast, at en valutakursmekanisme kan bidrage til at sikre, at medlemsstaterne fører en stabilitetsorienteret politik, og fremme konvergens blandt de medlemsstater, der ikke deltager i den fælles valuta, og dermed hjælpe dem i deres bestræbelser for at indføre den fælles valuta. Samtidig kan den også beskytte dem tillige med de deltagende medlemsstater mod uberettigede pres på valutamarkederne. I sådanne tilfælde kan den hjælpe ikke-deltagende medlemsstater, når deres valutaer kommer under pres, med at kombinere passende politiktiltag, herunder renteindgreb, med koordineret intervention. Og den ville hjælpe med at sikre, at medlemsstater, der stræber efter at indføre euroen efter 1. januar 1999, får samme behandling som dem, der deltager fra begyndelsen, med hensyn til opfyldelse af konvergenskriterierne.

10. På baggrund af disse betragtninger accepterede Det Europæiske Råd, at det er hensigtsmæssigt, at en ny valutakursmekanisme erstatter den nuværende valutakursmekanisme fra den 1. januar 1999. Den skulle afspejle den viden og de erfaringer, der er opnået med det nuværende system, samt give kontinuitet. Der måtte nødvendigvis være tilstrækkelig fleksibilitet, navnlig af hensyn til de forskellige grader af økonomisk konvergens og de forskellige hastigheder og strategier for økonomisk konvergens i de ikke-deltagende medlemsstater, der tilsluttede sig mekanismen ("de øvrige deltagere").

Medlemskab skulle fortsat være frivilligt. Ikke desto mindre kan det forventes, at medlemsstater med dispensation slutter sig til mekanismen.

Den nye valutakursmekanisme, ERM 2

11. Den nye valutakursmekanisme, ERM 2, skal baseres på centalkurser, der fastlægges i forhold til euroen, som bliver systemets centrum. Standardudsvingsmargenerne vil blive relativt brede ligesom de nuværende. Via gennemførelsen af stabilitetsorienterede økonomiske og monetære politikker vil de deltagende medlemsstater fortsat fokusere på centalkurserne. Centalkurserne og standardudsvingsmargenerne vil blive fastsat ved fælles overenskomst mellem ministrene fra medlemsstaterne fra euro-området, ECB samt ministrene og centralbankdirektørerne fra medlemsstaterne uden for euro-området, der deltager i den nye mekanisme, efter en fælles procedure, der omfatter Europa-Kommissionen, og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Ministrene og centralbankdirektørerne fra de lande, der ikke deltager i valutakursmekanismen, får ikke ret til at stemme under proceduren.
12. Intervention på margenerne bliver i princippet automatisk og ubegrænset med adgang til meget kortfristet finansiering. ECB og de øvrige deltageres centralbanker kan imidlertid suspendere interventionen, hvis denne strider imod den primære opgave, som er at opretholde prisstabiliteten. Det skal sikres, at enhver justering af centalkurserne foretages i tide, således at mærkbare uligevægte undgås. Alle parter i aftalen, herunder ECB, har ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på en genovervejelse af centalkurserne.
13. Samarbejdet om valutakurspolitikken mellem ECB og de øvrige deltageres centralbanker kan styrkes yderligere, f.eks ved at tillade tættere valutakursforbindelser

mellem euroen og de øvrige valutaer i ERM 2 i de tilfælde og i det omfang, noget sådant er hensigtsmæssigt, på baggrund af fremskridt hen imod konvergens. Den fremgangsmåde, der skal følges, vil afhænge af, hvilken form disse tættere forbindelser skal have. Initiativet til at indgå aftaler om sådanne forbindelser skal komme fra den berørte medlemsstat, der ikke er med i euro-området. Eksistensen af sådanne tættere forbindelser vil, især hvis de indebærer snævrere udsvingsbånd, ikke anfægte fortolkningen af valutakurskriterierne i henhold til EF-traktatens artikel 109 J.

14. | ERM 2 vil ligesom ERM 1 kræve samordning af de økonomiske og monetære politikker. Traktaten giver et godt grundlag for dialogen om at sikre stabilitet. ○

- Med hensyn til medlemsstaternes økonomiske politik fastlægger EF-traktatens artikel 103 rammerne for en samordning på EF-niveau. Den giver hjemmel for, at Rådet kan drøfte og vedtage overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker, og fastsætter bestemmelser for multilateral overvågning af den økonomiske udvikling og politik med henblik på at sikre en snævrere samordning af de økonomiske politikker og en vedvarende konvergens mellem de økonomiske resultater. Hvis og så længe der er medlemsstater uden for euro-området, vil Det Økonomiske og Finansielle Udvalg have til opgave at bistå ministrene med deres overvågning af, hvordan ERM 2 fungerer, og føre tilsyn med disse medlemsstaters monetære og økonomiske situation samt rapportere regelmæssigt herom til Rådet og Kommissionen. ○

- På centralbankniveau skal ECB's Generelle Råd overvåge, hvordan valutakursmekanismen fungerer, og være forum både for samordningen af pengepolitikken og valutakurspolitikken og for administrationen af interventions- og finansieringsmekanismerne.

Et tæt samarbejde mellem fællesskabsorganerne om gennemførelsen af disse forskellige aktiviteter vil både være nødvendigt og nyttigt, men ansvarsfordelingen må nødvendigvis respektere ECB's og de udenforstående nationale centralbankers uafhængighed.

15. Den nye valutakursmekanismes vigtigste operationelle karakteristika er beskrevet i det EMI-dokument, der er vedlagt denne beretning.

En ramme for stabilitet

16. Alle medlemsstaterne har gensidige interesser og forpligtelser på det monetære område. Ifølge traktatens skal hver medlemsstat således behandle sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse. Som det blev bekræftet i Rådets rapport til Det Europæiske Råd i Firenze, er vedvarende konvergens mellem de grundlæggende økonomiske forhold en forudsætning for holdbar valutakursstabilitet.
17. For alle medlemsstater vil de overvågningsprocedurer, der er beskrevet i punkt 14, bidrage til at sikre, at deres interne politikker vil blive rettet imod prisstabilitet og sunde offentlige finanser og således skabe betingelser for, at valutakurserne holder sig stabile. Selv om medlemskab af ERM 2 forbliver frivilligt, kan medlemsstater med dispensation forventes at slutte sig til mekanismen og dermed have en centrankurs over for euroen, hvorved de tilvejebringer et referencepunkt, som kan bidrage til at vurdere, om de fører en rigtig politik. Medlemsstater uden for ERM 2, som således ikke har nogen centrankurs, skal fremlægge deres politik, således at der bliver mulighed for passende overvågning både i Rådet, som om nødvendigt kan fremsætte ikke-bindende henstillinger i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 103 og i ECB's Generelle Råd. Denne overvågning skal sikre, at deres politikker er stabilitetsorienterede, således at man undgår reale valutakursuligevægte og uforholdsmæssigt store udsving i de nominelle valutakurser. Herved kan EF-traktatens

artikel 109 M, hvorefter hver medlemsstat skal behandle sin valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse, få virkning. Politikkerne vil blive forelagt i konvergensprogrammerne.

Rådet og Kommissionen undersøger yderligere, med hvilke metoder man kan sikre en effektiv overvågning af valutakursudviklingerne.

II. Sikring af budgetdisciplin i tredje fase af ØMU'en (stabilitets- og vækstpagt)

18. Traktaten pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at undgå uforholdsmæssigt store budgetunderskud i tredje fase af ØMU'en ³⁾. Sunde offentlige finanser er helt afgørende for at bevare stabile økonomiske forhold i medlemsstaterne og i Fællesskabet. De reducerer belastningen af den monetære politik og bidrager til lave og stabile inflationsforventninger, således at rentesatserne kan forventes at blive lave. De er en væsentlig betingelse for holdbar og ikke-inflationær vækst og et højt beskæftigelsesniveau.
19. Med henblik herpå foreslår Rådet, at der vedtages forordninger om styrkelse af overvågningen og budgetdisciplinen og om fremskyndelse og tydeliggørelse af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud. Disse forordninger vil, sammen med en resolution vedtaget af Det Europæiske Råd, udgøre en stabilitets- og vækstpagt. I resolutionen nedfældes Kommissionens, Rådets og medlemsstaternes højtidelige, politiske forpligtelse til at overholde pagten nøje og efter tidsplanen. Overvågningsproceduren og proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud vil (bortset fra navnlig sanktionerne) være fælles for alle medlemsstaterne. Medlemsstaterne i euro-området vil være forpligtet til at fremlægge stabilitetsprogrammer og kan pålægges nærmere aftalte sanktioner, hvis de undlader at reagere effektivt på uforholdsmæssigt store underskud. Under overvågningsproceduren vil de andre medlemsstater kun være forpligtet til at fremlægge

3) I henhold til protokol nr. 11, punkt 5, finder denne forpligtelse ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, medmindre dette meddeler Rådet, at det agter at gå over til tredje fase.

konvergensprogrammer. Under proceduren for uforholdsmæssigt store underskud kan de ikke blive pålagt sanktioner.

20. I dette afsnit af beretningen fremlægger Rådet stabilitets- og vækstpagtens hovedelementer. En troværdig og effektiv pagt vil sikre budgetdisciplin i tredje fase af ØMU'en i overensstemmelse med traktatens principper og procedurer, men den ændrer på ingen måde kravene for indførelsen af euroen, hverken i den første gruppe eller på et senere tidspunkt.

Skærpet overvågning af budgetstillinger

21. Hver medlemsstat skal forpligte sig til på mellemlang sigt at stille mod en budgetstilling, som er tæt på balance eller viser overskud. Herved vil de automatiske stabilisatorer kunne fungere, hvor det er hensigtsmæssigt, under hele konjunkturforløbet, uden at referenceværdien på 3% for underskuddet overskrides. Dette blev aftalt på Det Europæiske Råds møde i Firenze.
22. De medlemsstater, der overgår til euroen, vil i henhold til den afledte ret skulle fremlægge **stabilitetsprogrammer**, hvori deres budgetmål på mellemlang sigt præciseres sammen med tilpasningsbestræbelserne for så vidt angår det offentlige overskud/-underskud og den forventede udvikling for den offentlige gældskvote. Desuden skal programmerne indeholde de vigtigste antagelser om den økonomiske udvikling, en følsomhedsanalyse af underskuddet og gældsstillingen, og der skal gøres rede for bestræbelserne på at nå målet.
23. Kommissionen vil fremsætte et særskilt forslag til bestemmelser for fremlæggelse af **konvergensprogrammer** fra de medlemsstater, der ikke er med i euro-området. De

oplysninger, de kommer til at indeholde for så vidt angår finanspolitikken, vil svare til stabilitetsprogrammernes.

24. Medlemsstaterne skal forpligte sig til at gennemføre de foranstaltninger, de anser for nødvendige for at opfylde målene i deres programmer. Stabilitets- og konvergensprogrammer skal være flerårige og skal ajourføres årligt for at tage hensyn til de senest tilgængelige oplysninger. Medlemsstaterne skal offentliggøre deres stabilitets- og konvergensprogrammer.

Varslingssystem: overvågning

25. Kommissionen og Rådet gennemgår disse stabilitets- og konvergensprogrammer og overvåger medlemsstaternes budgetresultater i relation til deres mål på mellemlang sigt og tilpasningsbestrebelse med henblik på at afgive varsel i tilfælde af en væsentlig forringelse, som kan føre til uforholdsmæssigt stort underskud. I så fald vil Rådet rette henstillinger til den pågældende medlemsstat.

Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud

26. Ved at tilslutte sig målsætningen om en sund budgetstilling, der er tæt på balance eller udviser overskud, bliver medlemsstaten i stand til at klare de normale konjunkturudsving og samtidig holde det offentlige budget inden for referenceværdien på 3%. For at forebygge uforholdsmæssigt store underskud og for at sikre, at de omgående nedbringes, hvis de opstår, er der ikke desto mindre behov for detaljerede bestemmelser for gennemførelse af proceduren i forbindelse med de uforholdsmæssigt store underskud. En rådsforordning skal fremskynde og tydeliggøre proceduren, især ved at fastlægge klare definitioner og sætte tidsfrister for de forskellige trin. Når Rådet har fastslået, at et uforholdsmæssigt stort underskud varer ved, og at en medlemsstat har undladt at efterkomme en afgørelse i henhold til EF-traktatens artikel 104 C, stk. 9, vil Rådet i overensstemmelse med samme artikels

stk. 11 pålægge sanktioner i et nærmere fastsat omfang. Den i punkt 37 omhandlede resolution fra Det Europæiske Råd vil give politiske retningslinjer for, hvordan denne procedure kan gennemføres effektivt og hurtigt.

27. Hvis et offentligt underskud overstiger referenceværdien på 3%, skal det anses for exceptionelt, hvis det hidrører fra en usædvanlig begivenhed, som er uden for den berørte medlemsstats kontrol, og som har en betydelig indflydelse på den offentlige sektors finansielle stilling, eller når det hidrører fra alvorlig økonomisk nedgang.
28. Kommissionen vil blive opfordret til i Det Europæiske Råds resolution (jf. punkt 37) at forpligte sig til at udarbejde en rapport hver gang, når det faktiske eller forventede offentlige underskud overstiger referenceværdien på 3% og derved udløser proceduren i medfør af artikel 104 C, stk. 3. Når Kommissionen udarbejder en sådan rapport, vil den som hovedregel kun anse en overskridelse af referenceværdien som følge af økonomisk nedgang for exceptionel, hvis der er et fald på årsbasis i BNP i faste priser på mindst 2%.
29. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg afgiver inden to uger udtalelse om Kommissionens rapport. Kommissionen, der fuldt ud tager hensyn til denne udtalelse, afgiver, hvis den finder, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, en udtalelse og en anbefaling til Rådet med henblik på en afgørelse. Finder Kommissionen ikke underskuddet uforholdsmæssigt stort, opfordres Kommissionen til i Det Europæiske Råds resolution at forpligte sig til skriftligt at fremlægge begrundelsen for sin holdning for Rådet. Dette vil give Rådet anledning til at drøfte spørgsmålet under hensyn til både Kommissionens holdning og Det Økonomiske og Finansielle Udvalgs udtalelse. Rådet kan med simpelt flertal beslutte at anmode Kommissionen om i henhold til artikel 109 D at fremsætte en henstilling. Kommissionen vil blive opfordret til i Det Europæiske Råds resolution at forpligte sig til, som hovedregel, på

Rådets anmodning at fremsætte en sådan henstilling.

30. Når Rådet i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 6, træffer afgørelse på grundlag af en henstilling fra Kommissionen om, hvorvidt der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud, tager det i sin generelle vurdering hensyn til alle bemærkninger fra medlemsstaten, der kan vise, at det årlige fald i BNP i faste priser på mindre end 2% ikke desto mindre er exceptionelt på baggrund af yderligere bevismateriale til støtte herfor, navnlig nedgangens bratte karakter eller det akkumulerede produktionstab i forhold til tidligere tendenser.
31. Når Rådet fastslår, at der foreligger uforholdsmæssigt store underskud, skal det samtidig udarbejde henstillinger til den pågældende medlemsstat "*med henblik på at bringe denne situation til ophør inden for en given frist*" (artikel 104 C, stk. 7). Disse henstillinger skal således sætte klare tidsfrister for i) at der iværksættes virksomhedsforanstaltninger (inden for fire måneder) og ii) at der rettes op på det uforholdsmæssigt store underskud, hvilket skal ske senest året efter, at det er blevet fastslået, medmindre der foreligger særlige omstændigheder. Rådets indledende vurdering af, om der er blevet iværksat virksomhedsforanstaltninger, vil blive baseret på regeringens offentligt meddelte beslutninger.
32. Hvis en medlemsstat undlader at efterkomme Rådets successive beslutninger i henhold til artikel 104 C, stk. 7-9, skal Rådet i overensstemmelse med samme artikels stk. 11, pålægge sanktioner, herunder deponering af et ikke-rentebærende beløb. Disse sanktioner pålægges inden for ti måneder efter meddelelsen om de tal, der tilkendegiver, at der foreligger et uforholdsmæssigt stort underskud. Fremskyndet procedure anvendes, hvis der foreligger et bevidst planlagt underskud, som Rådet beslutter er uforholdsmæssigt stort.

33. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud stilles i bero, hvis en medlemsstat i kraft af en formel regeringsbeslutning rent faktisk vedtager relevante foranstaltninger, som reaktion på en henstilling i henhold til artikel 104 C, stk. 7, eller et pålæg i henhold til artikel 104 C, stk. 9. Kommissionen og Rådet vil vedvarende overvåge medlemsstatens fremskridt, indtil Rådet i henhold til artikel 104 C, stk. 12, fastslår, at det uforholdsmæssigt store underskud er blevet korrigeret. Hvis foranstaltningerne ikke gennemføres eller viser sig utilstrækkelige, genoptages proceduren straks. Dette fører til, at der pålægges sanktioner i overensstemmelse med artikel 104 C, stk. 11, inden for tre måneder efter, at proceduren er blevet genoptaget.
34. Hvis de faktiske resultater viser, at et uforholdsmæssigt stort underskud ikke er blevet korrigeret inden for den tidsfrist, der er fastsat enten i henstillingen i henhold til artikel 104 C, stk. 7, eller i pålægget i henhold til artikel 104 C, stk. 9, genoptager Rådet straks proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud.

Sanktionernes beregning og størrelse

35. Når der i første omgang pålægges sanktioner, indebærer de altid, at der deponeres et ikke-rentebærende beløb. Dette konverteres til bod efter to års forløb, hvis den pågældende medlemsstats underskud fortsat er uforholdsmæssigt stort. Når det uforholdsmæssigt store underskud skyldes, at referenceværdien for det offentlige underskud ikke overholdes, består det deponeringspligtige beløb eller boden af en fast komponent svarende til 0,2% af BNP og en variabel komponent svarende til en tiendedel af den del af underskuddet, der ligger ud over referenceværdien på 3% af BNP. Der vil være et loft på 0,5% af BNP for det årlige deponeringspligtige beløb. Sanktionens størrelse beregnes ud fra resultater for det år, hvori det uforholdsmæssigt store underskud fandt sted.

36. Renter af det deponerede beløb og afkast af boden vil blive overvejet yderligere, idet der dog ikke må ske nogen forhøjelse af udgifterne for Fællesskabet.

Det Europæiske Råds resolution om stabilitets- og vækstpagten

37. Når Rådet og Kommissionen skal udnytte de muligheder, som den afledte ret nødvendigvis må give dem, kan Det Europæiske Råd give dem retningslinjer, f.eks. i form af en resolution vedtaget af Det Europæiske Råd. En sådan resolution vil give Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne tydelige politiske retningslinjer for gennemførelse af procedurerne. I resolutionen opfordres alle parter til strengt at gennemføre traktatens og stabilitets- og vækstpagtens bestemmelser. Kommissionen bør give udtryk for en klar forpligtelse i den forbindelse, som bør omfatte tilsagn om at udarbejde en rapport om budgetsituationen i et bestemt land, når der er risiko for et uforholdsmæssigt stort underskud, eller hvis det forventede eller faktiske offentlige underskud overskrider referenceværdien.

Rådet bør opfordres til at træffe de beslutninger, der er nødvendige for at sætte proceduren i gang så hurtigt som muligt. Hvis Rådet på et givet stadium af proceduren ikke handler på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, bør resolutionen opfordre Rådet til altid at redegøre skriftligt for grundlaget for dets beslutning om ikke at skride ind og til at offentliggøre de enkelte medlemsstaters stemmeafgivning. Resolutionen bør også omhandle politiske aftaler om gennemførelsen af stabilitets- og vækstpagten. Navnlig bør resolutionen opfordre Rådet til altid at beslutte at pålægge sanktioner, hvis en deltagende medlemsstat undlader at tage de skridt, der er nødvendige for at bringe det uforholdsmæssigt store underskud til ophør som anbefalet af Rådet.

Resolutionen skal indeholde et tilsagn fra medlemsstaterne om ikke at gøre krav på at drage fordel af bestemmelsen i punkt 30, medmindre de er i en alvorlig recession. Ved vurderingen af, om den økonomiske nedgang er alvorlig, skal medlemsstaterne som hovedregel altid bruge et årligt fald i BNP i faste priser på mindst 0,75% som referencegrundlag.

Betragtningerne i Rådets forordning bør udtrykkeligt henvise til resolutionen.

III. Bestemmelser om indførelse af de retlige rammer for anvendelsen af euroen

38. De retlige rammer for anvendelsen af euroen er af største betydning, idet de jo indeholder Den Monetære Unions *lex monetæe* og de retlige bestemmelser, hvorved den fælles valuta erstatter de deltagende nationale valutaer og den europæiske valutaenhed (ECU).

Det blev aftalt på det uformelle møde i Dublin, at det, for at de finansielle markeder kan fungere uden problemer, er yderst vigtigt, at visse spørgsmål bliver afklaret på solidt retligt grundlag snarest muligt.

39. Det blev således besluttet at udskille de bestemmelser, som skal gælde i nær fremtid, så de inden længe kan vedtages i form af en rådsforordning på grundlag af EF-traktatens artikel 235. Denne forordning skal hovedsagelig indeholde bestemmelser om, at ECU'en erstattes af euroen i forholdet én til én ved indledning af tredje fase, om kontinuitet af aftaler, når euroen indføres, og om tekniske regler for omregningssatser, herunder afrunding. Alle andre bestemmelser vil figurere i en rådsforordning, der skal vedtages på grundlag af EF-traktatens artikel 109 L, stk. 4. Selv om denne forordning ikke kan vedtages af Rådet før i begyndelsen af 1998, bliver tidligere stadier i lovgivningsprocessen afsluttet.

Det vil især blive fastsat i forordningen, at de deltagende medlemsstaters valuta vil være euroen fra første dag i tredje fase, og at euroen i en overgangsperiode skal opdeles i enheder af den nationale valuta; der skal også gives regler for indførelse af eurosedler og -mønter. I overensstemmelse med princippet om "intet forbud, ingen tvang" skal bestemmelserne samtidig regulere brug af euroen og de nationale valutaenheder i en overgangsperiode, og de skal sikre, at de deltagende medlemsstaters monetære lovgivning med forbehold af forordningens bestemmelser stadig gælder i den pågældende periode, mens nationale sedler og mønter fortsat vil være eneste lovlige betalingsmiddel.

40. Den 16. oktober 1996 vedtog Kommissionen forslagene til disse to forordninger. Forslagene er siden blevet gennemgået grundigt i en gruppe under Rådet. Der foreligger nu en tekst til forordningen på grundlag af artikel 235, som der er enighed om i gruppen. Gruppen er ligeledes blevet enig om teksten til den anden forordning. I henhold til artikel 10 og 11 i forordningen, der er baseret på traktatens artikel 109 L, stk. 4, om indførelse af eurosedler og -mønter, skal der i overensstemmelse med Madrid-scenariet fastsættes en dato, når forordningen vedtages; af tekniske årsager er det ikke i øjeblikket muligt at fastsætte denne dato. Der skal også arbejdes videre med artikel 8, stk. 4.

Rådet, der tog hensyn til udtalelserne fra Europa-Parlamentet og EMI, tiltrådte den 12. december 1996 teksten til begge forordninger.

IV. Konklusion

41. Det Europæiske Råd opfordres til at godkende denne beretning. Hvis den godkendes, foreslår Rådet følgende foranstaltninger:

a. Den nye valutakursmekanisme

Rådet vil forelægge et udkast til resolution med henblik på vedtagelse på Det Europæiske Råds møde i juni 1997, hvori der redegøres for hovedelementerne i den nye valutakursmekanisme, ERM 2. Med denne resolution vil Det Europæiske Råd i givet fald følge eksemplet fra 1978 i forbindelse med den nugældende mekanisme. Sideløbende hermed vil EMI udarbejde et udkast til en aftale mellem centralbankerne til forelæggelse for Den Europæiske Centralbank (ECB) og centralbankerne i de medlemsstater, der ikke deltager i euro-området, når ECB påbegynder sit virke.

b. Stabilitets- og vækstpagten

Efter Det Europæiske Råds møde i Dublin vil Rådet nedsætte en arbejdsgruppe, der skal foretage en intensiv gennemgang af Kommissionens forslag, således at disse forordninger kan vedtages umiddelbart efter, at Det Europæiske Råd på mødet i juni 1997 har vedtaget en resolution om stabilitets- og vækstpagten; Rådet vil forelægge et udkast hertil.

c. De retlige rammer for anvendelsen af euroen

Den hastende forordning på grundlag af artikel 235 vil blive vedtaget af Rådet snarest. En formel vedtagelse af forordningen, der er baseret på artikel 109 L, stk. 4, vil ikke være mulig før 1998. Sammen vil de to forordninger fastlægge de retlige rammer for anvendelsen af euroen.

Afgørelser, som i henhold til EF-traktatens artikel 109 J, stk. 3, skal træffes af Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne

Som led i forberedelserne til ØMU'ens tredje fase og i henhold til artikel 109 J, stk. 2, skal Rådet ved udgangen af 1996 *vurdere, om hver enkelt medlemsstat opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta, og om et flertal af medlemsstaterne opfylder de nødvendige betingelser*, og anbefale sine konklusioner til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne. Det stod allerede klart for Det Europæiske Råd på mødet i Madrid for et år siden, hvilket blev bekræftet på mødet i Firenze, at flertallet af medlemsstaterne ved udgangen af 1996 ikke ville opfylde betingelserne for indførelsen af en fælles valuta, og at ØMU'ens tredje fase derfor ville blive indledt den 1. januar 1999 (den seneste dato, der er forudset i traktaten).

Som grundlag for sin anbefaling har Rådet i overensstemmelse med artikel 109 J, stk. 1, modtaget beretninger fra Kommissionen og EMI. I beretningerne undersøges det som foreskrevet i traktaten, *om hver medlemsstats nationale lovgivning, herunder den nationale centralbanks statut, er forenelig med artikel 107 og 108 i traktaten samt med statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB)*. I beretningerne undersøges det ligeledes, *om der er opnået en høj grad af vedvarende konvergens ved, at hver medlemsstat har opfyldt fire kriterier*. Disse kriterier vedrører prisstabilitet, holdbare offentlige finanser, overholdelse af de normale udsvingsmargener i det europæiske monetære systems valutakursmekanisme samt langfristede rentesatser.

Rådet benytter lejligheden til at understrege, at de fire kriterier for vedvarende konvergens og kravet om en uafhængig centralbank skal overholdes strengt. Dette er afgørende, hvis den kommende virkeliggørelse af den monetære union skal medføre den nødvendige stabilitet, og hvis euroen skal sikre sin status som en stærk valuta. Lige så vigtigt er det, at kriterierne, når de tages i anvendelse i begyndelsen af 1998, anvendes med henblik på at sikre, at navnlig de offentlige finanser er holdbare og ikke er påvirket af midlertidige indgreb.

Af beretningerne i henhold til artikel 109 J, stk. 1, fremgår det, at der på mange områder er taget skridt til at sikre de nationale centralbankers uafhængighed, men at processen i nogle medlemsstater endnu ikke er afsluttet. Tilsvarende er der gjort fremskridt med hensyn til konvergens, men meget mangler at blive gjort. Navnlig er de offentlige finanser stadig utilfredsstillende i mange lande: visse forbedringer er opnået i de senere år, men der må stadig gøres en væsentlig indsats for at nedbringe det offentlige underskud og den offentlige gæld.

Rådet (økonomi og finans) har derfor i henhold til samme artikels stk. 2 efter henstilling fra Kommissionen vurderet, at der på nuværende tidspunkt ikke er et flertal af medlemsstaterne, der opfylder de nødvendige betingelser for indførelsen af en fælles valuta; det forelægger Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne vedlagte anbefaling, således at det kan træffe afgørelse herom samt afgørelse om, at Fællesskabet derfor ikke vil gå over til ØMU'ens tredje fase i 1997, og at fremgangsmåden i artikel 109 J, stk. 4, derfor skal benyttes så tidligt som muligt i 1998.

Det henstilles ligeledes til Rådet i dets sammensætning af stats- og regeringscheferne, at det tager hensyn til Europa-Parlamentets udtalelse.

**PENGE- OG VALUTAKURSPOLITISK SAMARBEJDE
MELLEM EURO-OMRÅDET OG ØVRIGE EU-LANDE**

**Rapport til Det Europæiske Råds møde
i Dublin den 13. og 14. december 1996**

INDLEDNING

I overensstemmelse med det mandat, der blev givet fra Det Europæiske Råds møde i Madrid, og på baggrund af den enighed, der blev opnået på Det Europæiske Råds møde i Firenze ¹⁾, samt den brede støtte, der blev udtrykt på det uformelle ECOFIN-råds møde i Dublin ²⁾, har EMI færdiggjort første del af forberedelsen af de fremtidige penge- og valutakurspolitiske relationer mellem euro-området og de øvrige EU-lande. Rapporten afspejler den høje grad af enighed, der er opnået i EMI-rådet, vedrørende formål, principper og overordnede operationelle funktioner i den nye valutakursmekanisme.

I. FORMÅL, PRINCIPPER OG OVERORDNET STRUKTUR

1. Behovet for penge- og valutakurspolitisk samarbejde

Det er et spørgsmål af fælles interesse, at der allerede fra starten af tredje fase af ØMU vil være en tæt politikkoordinering mellem euro-området og de øvrige medlemslande, og dette hænger uløseligt sammen med fuldendelsen af ØMU-processen. For at sikre en effektiv funktion og udvikling af det indre marked er det særlig vigtigt at undgå, at der opstår såvel reale valutakursuligevægte mellem euro og de øvrige EU-valutaer som for store nominelle valutakursfluktuationer, der vil kunne bringe forstyrrelse i samhandlen mellem medlemslande. Dette er i overensstemmelse med forpligtelsen i artikel 109m til at behandle valutakurspolitik som et spørgsmål af fælles interesse.

-
- 1) Se "Det Europæiske Råd i Firenze den 21. og 22. juni 1996, formandskabets konklusioner" (SN 300/96), herunder den vedlagte "Situationsrapport fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd om forberedelsen af tredje fase af ØMU'en" (7940/96), dateret 4. juni 1996.
- 2) "Monetary and exchange rate policy co-operation between the euro area and other EU countries", rapport til det uformelle ECOFIN-råds møde i Dublin den 20. til 22. september 1996, dateret 3. september 1996.

Det er en forudsætning for vedvarende valutakursstabilitet, at der foregår en varig konvergens i de fundamentale økonomiske forhold, og især hvad angår prisstabilitet. Til dette formål vil alle medlemslande i tredje fase af ØMU have behov for at føre en disciplineret og ansvarlig pengepolitik med sigte på prisstabilitet. Koordineringen af pengepolitikken inden for rammerne af ECB's Generelle Råd vil derfor spille en central rolle. Det er mindst lige så vigtigt for en vedvarende valutakursstabilitet, at der føres forsvarlig finans- og strukturpolitik i alle medlemslande. Hvis der ikke foregår konvergens i de fundamentale økonomiske forhold, vil ethvert forsøg på at koordinere valutakurspolitik vise sig nyttesløs. Valutakurspolitisk samarbejde kan ikke gøre det ud for en stabilitetsorienteret indenlandsk politik.

Endemålet med økonomisk-, penge- og valutakurspolitisk samarbejde er konvergens mod makroøkonomisk stabilitet, hvilket vil føre til valutakursstabilitet over for euro. En nominel valutakursmekanisme kan bidrage som en reference for gennemførelsen af en forsvarlig økonomisk politik i medlemslandene i deres bestræbelser på at opnå fuld økonomisk konvergens. Den vil kunne højne troværdigheden af en sådan politik ved at etablere et brændpunkt for agenternes forventninger. Endvidere vil den danne rammerne til at modvirke markedspress, der ikke kan begrundes ved de underliggende fundamentale forhold. Den vil især kunne hjælpe lande, hvis valuta kommer under pres, til at kombinere passende politiktiltag, herunder renteændringer i det pågældende land, med koordineret intervention.

Penge- og valutapolitisk samarbejde bør være så fleksibel, at det kan tilpasses forskellige grader af og strategier for økonomisk konvergens. Som angivet i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Firenze, skal "medlemskab fortsat være frivilligt. Ikke desto mindre kan det forventes, at medlemsstater med dispensation slutter sig til mekanismen", når de har opnået en tilfredsstillende grad af økonomisk konvergens. Derudover vil de forskellige fællesskabsmekanismer til koordinering af økonomisk og monetær politik (se også kapitel II, 2. afsnit) sikre, at valutakursudviklingen i alle andre medlemslande, uanset deltagelse i valutakursmekanismen eller ej, overvåges tæt og vurderes med henblik på forpligtelserne i artikel 109m i traktaten og på et velfungerende indre marked. Selvom der i den resterende del af denne rapport fokuseres på valutakursmekanismen, bør den nødvendige større rækkevidde af den overordnede ramme for politikkoordinering holdes i mente.

2. Principperne for en valutakursmekanisme i tredje fase

Ved konstruktionen af en valutakursmekanisme for tredje fase skal der omhyggeligt tages hensyn til de nye økonomiske og institutionelle forhold, der forventes at være til sin tid. Der er især fem elementer, der skal understreges.

For det første må det sikres, at ECB's statutfæstede målsætning om prisstabilitet ikke krænkes. Det ville skade troværdigheden af ØMU, hvis der opstår forhindringer som følge af valutakursorienterede instrumenter, der ville hindre det nyligt etablerede ECB i at forfølge sin primære målsætning. Disse betragtninger vil også gælde ikke-euro³⁾ centralbanker, som også skal forfølge den primære målsætning om prisstabilitet. For det andet forventes euro at blive anker i det penge- og valutakurspolitiske samarbejde i EU. Dette vil først og fremmest være en naturlig konsekvens af stabiliteten af euro og det faktum, at medlemslande med en dispensation forventes at etablere sådanne betingelser, at det vil sætte dem i stand til at deltage i euro-området på et senere tidspunkt.

For det tredje skal der være mulighed for tilstrækkelig fleksibilitet, således at der især kan ske tilpasning til de forskellige grader, hastigheder af og strategier for økonomisk konvergens i ikke-euro medlemslande.

For det fjerde skal det sikres, at enhver justering af centralkurser gennemføres så betids, at signifikante uligevægte undgås.

Endelig skal der principielt sikres kontinuitet og lige behandling mellem alle medlemslande med hensyn til opfyldelse af konvergenskriterierne, herunder valutakurskonvergenskriteriet.

3. Den overordnede struktur af mekanismen

Givet de respektive kompetence- og ansvarsområder vil det være hensigtsmæssigt at bevare den todelte struktur fra det nuværende ERM, som er baseret på to parallelle aftaler mellem regeringerne på den ene side og mellem centralbankerne på den anden side: Grundlaget for den nye mekanisme vil være en resolution fra Det Europæiske Råd, mens de operationelle procedurer fastlægges i en aftale mellem ECB og ikke-euro centralbankerne.

3) For nemheds skyld benævnes EU valutaer og EU-lande uden for euro-området, som deltager i den nye valutakursmekanisme, herefter henholdsvis "ikke-euro valutaer" og "ikke-euro medlemslande". De tilsvarende centralbanker benævnes "ikke-euro centralbanker".

II. DE VIGTIGSTE OPERATIONELLE FUNKTIONER I EN VALUTAKURS- MEKANISME

I lyset af de principper, der er angivet ovenfor, vil en ny mekanisme kunne konstrueres efter følgende retningslinjer.

1. Centralkurser og udsvingsbånd

Den nye valutakursmekanisme vil skulle baseres på centralkurser defineret mellem euro og ikke-euro valutaerne. Der vil skulle etableres et standardudsvingsbånd for disse valutaer omkring deres centralkurser. Selvom den eksakte størrelse af standardudsvingsbåndet er et udestående spørgsmål, forventes det at blive relativt bredt.

Hvis det findes hensigtsmæssigt, vil ikke-euro medlemslandene på bilateral basis kunne etablere udsvingsbånd mellem deres valutaer samt interventionsarrangementer for at undgå for store bilaterale valutakurssvingninger. Forud for færdiggørelsen af sådanne arrangementer vil de pågældende ikke-euro medlemslande på et strengt fortroligt grundlag skulle konsultere alle øvrige parter inden for den nye valutakursmekanisme.

Centralkurser og standardudsvingsbåndene vil skulle fastsættes ved fælles overenskomst mellem ECB, ministrene fra euro-området medlemslande samt ministre og centralbankchefer fra ikke-euro medlemslandene efter en fælles procedure, der omfatter Europa-Kommissionen, og efter høring af Det Økonomiske og Finansielle Udvalg. Ministre og centralbankchefer fra de andre medlemslande, der ikke deltager i valutakursmekanismen, vil ikke have ret til at stemme under proceduren.

Der vil være behov for en permanent tæt overvågning af holdbarheden af valutakursrelationer. Alle parter i aftalen, herunder ECB, vil have ret til at indlede en fortrolig procedure med henblik på genovervejelse af centralkurserne.

2. Overvågning af systemets funktion

Den intra-EU penge- og valutakurspolitiske koordinering mellem euro-området og ikke-euro medlemslandene vil, i overensstemmelse med traktaten, blive opfattet som en fortsættelse af den nuværende mekanisme. Det Økonomiske og Finansielle Udvalg vil sammen med Europa-Kommissionen blive involveret i koordineringen af økonomisk politik. Endvidere vil Det Økonomiske og Finansielle Udvalg, hvis og så længe der er medlemslande med

dispensation, overvåge den monetære og finansielle situation i disse medlemslande ⁴⁾. I centralbank-regi vil ECB's Generelle Råd overvåge funktionen af valutakursmekanismen og fungere som et forum for koordinering af penge- og valutakurspolitik samt for administrationen af interventions- og finansieringsmekanismerne ⁵⁾. Mens det vil være nødvendigt og nyttigt med tæt samarbejde mellem fællesskabsinstitutionerne ved udførelsen af disse forskellige opgaver, vil ansvarsfordelingen skulle respektere uafhængigheden af ECB og ikke-euro centralbankerne.

3. Interventions- og finansieringsfaciliteter

Valutaintervention og - efter passende brug af valutareserver - finansiering vil på standardsvingsgrænserne i princippet være automatisk og ubegrænset. Intervention bør bruges som et støttende instrument i forening med andre politiktiltag, herunder passende finans- og pengepolitik, som bidrager til økonomisk konvergens.

ECB og ikke-euro centralbankerne vil have mulighed for at suspendere intervention og finansiering, hvis det indvirker på deres primære målsætning. Ved beslutning om i givet fald at anvende denne beskyttelsesklausul vil ECB eller en ikke-euro centralbank skulle tage passende hensyn til alle relevante faktorer, især behovet for at opretholde prisstabilitet og en troværdig funktion af den nye valutakursmekanisme. Uden at præjudicere ECB's uafhængige vurdering i overensstemmelse med artikel 105 og 107 i traktaten af, om der er en risiko for den primære målsætning, skal ECB basere sin beslutning på faktiske omstændigheder og i den forbindelse også medtage eventuelle andre kompetente organers konklusioner i overvejelserne. Det synes hverken tilrådeligt eller muligt formelt og ex ante at definere de omstændigheder, hvorunder muligheden for at suspendere intervention kan anvendes. Den endelige beslutning beror hos ECB eller den pågældende ikke-euro centralbank, men det vil være underforstået, at hvis tiden tillader det, vil ECB eller den pågældende centralbank i så god tid som muligt signalere sin intention om at suspendere intervention og finansiering.

Muligheden for koordineret intramarginal intervention, der besluttet efter fælles overenskomst mellem ECB, som den centralbank der udsteder interventionsvalutaen, og den respektive centralbank - parallelt med andre passende politiktiltag af sidstnævnte - vil blive bevaret. Som det er tilfældet i det nuværende ERM, vil muligheden for ensidig intramarginal intervention, der overskrider visse grænser, fortsat skulle godkendes forud af den centralbank, der udsteder interventionsvalutaen.

4) Jf. artikel 109c (4).

5) Jf. artikel 44 i ESCB/ECB statuten kombineret med artikel 4.1 i EMI statuten.

Den nuværende meget kortfristede finansieringsmekanisme (VSTF) vil forsætte med passende justeringer. Løbetiden for VSTF (2 1/2 til 3 1/2 måned) samt reglerne for forlængelse heraf (kan forlænges to gange tre måneder afhængigt af, at visse grænser ikke overskrides og/eller samtykke fra kreditorcentralbanken) vil blive bevaret. Udestående balancer vil som i det nuværende ERM blive forrentet med en repræsentativ markedsrente, der svarer til kredittens varighed og valutadenominering. Udestående beløb vil blive denomineret i kreditors valuta. VSTF balancer vil blive afviklet i kreditors valuta, medmindre andet er aftalt mellem kreditor- og debitorcentralbank.

De nuværende ERM-regler vedrørende adgang til VSTF-faciliteten ved intramarginal intervention fortsættes i store træk, herunder forståelsen at der forud for anvendelsen af VSTF-faciliteten vil ske passende anvendelse af valutareserver. Overgrænsen for sådan adgang kan i første omgang bevares og efterfølgende tilpasses i lyset af erfaringerne med den praktiske funktion af mekanismen. Den kortfristede monetære støttemekanisme (STMS) bør ophøre givet dens hidtil meget begrænsede praktiske relevans. I det omfang STMS-kvoter er relevante for definitionen af overgrænser inden for VSTF, kan der vise sig behov for at omdefinere sidstnævnte.

4. Snævrere valutakurssamarbejde

Valutakurssamarbejdet mellem ikke-euro centralbanker og ECB vil kunne styrkes yderligere. Dette kunne ske på forskellige måder: Bl.a. vil en tættere tilknytning kunne tage form af snævrere udsvingsbånd, som vil skulle offentliggøres, og med automatisk intervention og finansiering på de snævre grænser. Alternativt kunne der være tale om uformelle snævrere mål-zoner, som kunne holdes fortrolige, og som kunne understøttes ved en større rolle for intramarginal intervention. Det bør imidlertid undgås, at der sker en knopskydning af ad hoc-bånd. I den forbindelse kunne et standardarrangement anvendes som en reference for snævrere bånd med centralbanker fra medlemslande, der har opnået en tilstrækkelig grad af konvergens. Tilstedeværelsen af sådan snævrere samarbejde, især hvis det indebærer snævrere udsvingsbånd, skal ikke kunne præjudicere fortolkningen af valutakursskonvergenzkriteriet ifølge artikel 109j i traktaten.

Snævrere valutakursbånd vil skulle aftales i hvert enkelt tilfælde på initiativ fra den interesserede centralbank. Proceduren vil skulle afhænge af formen af de snævrere bånd. Arrangementer med offentligt annoncerede snævrere udsvingsbånd vil skulle aftales mellem ECB, ministre fra euro-området medlemslande og ministre og centralbankchefer fra det

pågældende ikke-euro medlemsland efter konsultation af ministre fra de andre ikke-euro medlemslande og ECB's Generelle Råd. Alle andre snævrere arrangementer af mere uformel karakter vil skulle aftales mellem ECB og centralbanken fra det pågældende ikke-euro medlemsland efter konsultation af ministre fra alle medlemslande og ECB's Generelle Råd.

Snævrere valutakursrelationer vil skulle afhænge af fremskridtene med hensyn til økonomisk konvergens, selvom disse ikke skal anses for den eneste mulige strategi at følge for ikke-euro medlemslande i bestræbelserne på at opnå fuld økonomisk konvergens. Der vil være behov for en stadig overvågning af holdbarheden af snævrere valutakursrelationer og behov for aktiv brug af tilhørende tiltag fra ikke-euro medlemslandet. Alle parter i en aftale om et snævrere valutakursarrangement, herunder ECB, vil skulle have ret til at igangsætte en fortrolig nyvurdering af hensigtsmæssigheden af et snævrere valutakursbånd og om muligt ret til at suspendere intervention og finansiering, hvis der er konflikt med den primære målsætning om prisstabilitet.

AFSLUTTENDE BEMÆRKNINGER

De grundliggende egenskaber i en mekanisme, der skal efterfølge det nuværende ERM, bør annonceres i god tid forud for beslutningen om første bølge af deltagere i euro-området. På den måde vil markederne blive forsikret om kontinuiteten i det penge- og valutakurspolitiske samarbejde i EU, samtidig med at det nuværende ERM bevarer sin rolle for ikke-euro valutaerne i interimperioden. Dette vil medvirke til at dæmpe enhver spirende frygt i markedet vedrørende styringen af ikke-euro medlemslandenes valutaer efter tredje fases start. En fuldstændig specifikation af de operationelle detaljer vil skulle afvente etableringen af ECB.

DEN BESKÆFTIGELSESMÆSSIGE UDFORDRING

DUBLIN-ERKLÆRINGEN OM BESKÆFTIGELSE

Beskæftigelsen står fortsat øverst på medlemsstaternes og EU's dagsorden og er stadig deres største udfordring. Der har aldrig været større behov for en resolut og varig indsats. Selv om der i Den Europæiske Union som helhed har været en lille stigning i beskæftigelsen i det seneste år, er Det Europæiske Råd stadig dybt foruroliget over de langsomme fremskridt.

Der er imidlertid god grund til optimisme. Den makroøkonomiske udvikling i form af lav inflation, budgetkonsolidering, lavere rentesatser samt større tillid og investeringslønsomhed er med til at skabe de rette betingelser for øget vækst og beskæftigelse.

Ledighedsbekæmpelsen er stadig i første række medlemsstaternes ansvar. Samtidig må EU fuldt ud støtte medlemsstaternes bestræbelser på at fremme beskæftigelsen og nedbringe arbejdsløsheden. I den forbindelse bekræfter Det Europæiske Råd på ny, at det er fast besluttet på at udvikle og uddybe den integrerede beskæftigelsesstrategi, der omfatter makroøkonomiske politikker og strukturreformpolitikker, og som det har udviklet siden Essen-mødet, og opfordrer til, at denne strategi videreføres med beslutsomhed og konsekvens.

Det Europæiske Råd har i sine drøftelser godkendt den fælles rapport om beskæftigelse fra Rådet og Kommissionen, der er udarbejdet som led i Essen-strategien, og Kommissionens første rapport om initiativet til en europæisk tillidspagt for beskæftigelse. Det har også taget hensyn til præsident Chiracs memorandum om en europæisk social model.

Det Europæiske Råd har også i sine overvejelser vedrørende EU's fremtidige indsats været opmærksom på det bidrag, som Det Stående Udvalg for Beskæftigelse har ydet, og på

resultatet af mødet på højt plan i Udvalget for den Sociale Dialog i Dublin den 29. november.

Det er nødvendigt at videreføre en makroøkonomisk politik, der har stabilitet, vækst og beskæftigelse som mål. Det Europæiske Råd støtter derfor medlemsstaternes bestræbelser på at opnå budgetkonsolidering. Der er ingen konflikt mellem en forsvarlig politik på det makroøkonomiske og det budgetmæssige område på den ene side og en stærk, holdbar vækst i produktion og beskæftigelse på den anden side. Det Europæiske Råd understreger, at en selektiv omlægning af de offentlige udgifter bør spille en vigtig rolle ved at fremme vækst og beskæftigelse, især gennem investering i menneskelige ressourcer og en aktiv arbejdsmarkedspolitik. Den positive virkning af hensigtsmæssige makroøkonomiske politikker øges, når der er en større koordination mellem den økonomiske politik og strukturpolitikken, sådan som det fremgår af Kommissionens rapport "Europa som en økonomisk enhed".

Indledningen af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) og indførelsen af euroen i overensstemmelse med traktatens bestemmelser vil betyde, at der skabes en stabilitetszone, som vil konsolidere og styrke det indre marked, fordi transaktionsomkostningerne og valutakursrisiciene vil forsvinde inden for handel, turisme og investeringer mellem de deltagende medlemsstater. ØMU'en og euroen vil medvirke markant til at skabe de stabile makroøkonomiske rammer, der er nødvendige for varig beskæftigelse.

For at sikre det optimale beskæftigelsesmæssige udbytte af den økonomiske vækst, der kan forventes i den kommende tid, støtter Det Europæiske Råd retningslinjerne i den fælles rapport om beskæftigelse og understreger nødvendigheden af i overensstemmelse med de nationale forhold at fortsætte en strukturreformpolitik, der tager sigte på at rette op på svaghederne ved de europæiske arbejdsmarkeder og ved det indre marked for varer og tjenesteydelser.

Arbejdsmarkedets effektivitet og investeringerne i menneskelige ressourcer må øges ved:

- at fremme livslang uddannelse gennem incitamentter til både arbejdsgivere og arbejdstagere;

- at udvikle en dynamisk politik for udnyttelsen af de menneskelige ressourcer med henblik på at opfylde færdighedskravene i forbindelse med en ny tilrettelæggelse af arbejdslivet som følge af de nye informations- og kommunikationsteknologier;
- at skabe et arbejdsmarked, som er mere åbent over for beskæftigelse i kraft af større velvilje hos de enkelte arbejdstagere og virksomhederne over for ændringer i de økonomiske forhold;
- at modernisere arbejdets tilrettelæggelse og skabe øget mobilitet. I den forbindelse bør den offentlige politik søge at kombinere arbejdstagerbeskyttelse med større fleksibilitet.

Under denne proces bør udsatte grupper - arbejdsløse kvinder, arbejdsløse unge, langtidsarbejdsløse - ydes særlig støtte, især af ligestillingshensyn. Medlemsstaterne opfordres til:

- med henblik på at fremme lige muligheder at træffe de nødvendige foranstaltninger til at afskaffe kønsopdelingen af arbejdsmarkedet og sikre, at kvinderne ikke, fordi de tegner sig for en stor procentdel af de deltidsbeskæftigede, udelukkes fra videreuddannelse, der tager sigte på at øge deres fremtidige beskæftigelsesmuligheder;
- at målrette erhvervsuddannelse og praktisk erfaring mod de særlige behov, som unge har, og give et effektivt bud på, hvordan de særlige behov hos unge, der forlader skolen tidligt, kan tilgodeses, samt overveje foranstaltninger, der tilskynder unge til at tage et første job; i den forbindelse er aftalen mellem arbejdsmarkedets parter om arbejdsmæssig integration af de unge særdeles vigtig;
- at gribe hurtigt ind som led i en strategi for aktiv solidaritet for at hindre, at de arbejdsløse kommer ud i langtidsarbejdsløshed, især ved om nødvendigt at supplere uddannelses tiltag med personlig rådgivning.

Skatte- og socialsikringssystemerne bør gøres mere beskæftigelsesvenlige.

Det Europæiske Råd understreger vigtigheden for medlemsstaterne af at skabe et skattemæssigt klima, der stimulerer foretagsomhed og jobskabelse og fremmer en mere effektiv

miljøpolitik. Mere specifikt skal skatte- og socialsikringssystemerne gøres mere beskæftigelsesvenlige ved:

- at sikre, at systemerne giver de arbejdssøgende et klart incitament til at tage et job eller deltage i andre beskæftigelsesfremmende aktiviteter og tilsvarende arbejdsgiverne et incitament til at ansætte flere arbejdstagere;
- at tilrettelægge socialsikringssystemerne på en sådan måde, at de ikke blot giver de arbejdsløse en erstatningsindkomst, men også aktivt tilskynder dem til at tage et arbejde eller forberede sig på at få et arbejde for derigennem mere effektivt at fremme de arbejdsløses genindslusning og nedbringe deres afhængighed;
- at udvikle socialsikringssystemer, der kan tilpasses nye arbejdsmønstre og give en passende social beskyttelse til de berørte personer.

Indsatsen for at modernisere markederne for varer og tjenesteydelser og for at udnytte nye beskæftigelsesmuligheder bør øges ved:

- at fremskynde gennemførelsen af lovgivning vedrørende det indre marked, der endnu ikke er gennemført, for at få det optimale udbytte af det indre marked;
- at fremme udviklingen af tjenesteydelsessektoren med særligt henblik på små og mellemstore virksomheder.
- at udnytte nye beskæftigelsesmuligheder. Her frembyder områderne miljøbeskyttelse og sociale serviceydelser særlig lovende udsigter.

Den europæiske konkurrenceevne bør øges ved:

- at udvikle benchmarking som et redskab til regelmæssig overvågning og evaluering af EU's konkurrenceevne i forhold til de mest effektive metoder på verdensplan;
- at stræbe efter at være på forkant af udviklingen af informations- og kommunikationsteknologier, som er af altafgørende betydning for beskæftigelsen og konkurrenceevnen; medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og erhvervslivet må gøre en øget indsats for at tage udfordringen fra informationssamfundet op;
- at fortsætte dialogen mellem Rådet og Kommissionen med henblik på at gøre kontrollen med statsstøtte mere effektiv og styrke kontrolmekanismerne;

- at iværksætte de for nylig godkendte programmer til yderligere forbedring af små og mellemstore virksomheders konkurrenceevne.

Den lokale udvikling bør fremmes ved

- at erkende mulighederne for at fremme beskæftigelsesvæksten, særlig inden for nye arbejdsformer, fokusere mere effektivt på de arbejdsløses behov og støtte oprettelse og udvikling af nye virksomheder ved hjælp af en dynamisk lokal økonomi;
- at sikre landdistrikternes fremtid gennem en mobilisering af økonomien som helhed i landdistrikterne;
- at fremme udvekslingen af de bedste metoder og erfaringer på området og aflægge rapport om resultaterne heraf til Det Europæiske Råd i slutningen af 1997.
- at mobilisere alle relevante aktørers ressourcer og medvirken, herunder offentlige myndigheder og arbejdsmarkedets parter på lokalt plan. I den forbindelse noterer Det Europæiske Råd sig, at mange medlemsstater i den seneste tid har udviklet lokalsamfundenes evne til at tage aktivt del i deres egen udvikling, og ser med tilfredshed på de positive reaktioner med hensyn til udformning af regionale og lokale beskæftigelsespagter som foreslået af Kommissionen.

Konklusion

Det Europæiske Råd henstiller indtrængende til medlemsstaterne, at de beslutsomt og konsekvent viderefører deres bestræbelser på at gennemføre Essen-strategien og derigennem opnår en vedvarende forbedring i vilkårene for tilvejebringelse af varig beskæftigelse. På mødet i december 1997 agter det igen at gøre status over gennemførelsen af strategien. Det forventer, at Rådet og Kommissionen i deres fælles rapport ved den lejlighed vil forsøge at kortlægge, hvilke metoder i medlemsstaterne der har vist sig at være mest effektive til gennemførelse af strategien, og pege på de resterende strukturelle hindringer for en nedbringelse af arbejdsløsheden.

Det Europæiske Råd støtter opfordringen i dokumentet om tillidspagten fra Kommissionens formand til, at alle aktører på det sociale og arbejdsmarkedsmæssige samt økonomiske område - herunder de nationale, regionale og lokale myndigheder, arbejdsmarkedets parter

Formandskabets konklusioner - Dublin, den 13.-14. december 1996

og Fællesskabets institutioner - giver tilsagn om at tage deres fulde del af ansvaret for beskæftigelsen inden for deres respektive aktivitetsområder. Ud fra den betragtning, at deres bestræbelser supplerer hinanden, bør de gøre en samordnet dynamisk indsats for at skabe de nødvendige betingelser for beskæftigelse.

Erklæring fra Det Europæiske Råd om det tidligere Jugoslavien

Et år efter undertegnelsen i Paris af fredsftalen for Bosnien-Hercegovina ser Det Europæiske Råd med tilfredshed på de fremskridt, der er gjort indtil nu i forbindelse med dens gennemførelse og i forbindelse med fredsprocessen i bredere forstand i det tidligere Jugoslavien. Det udtrykker sin påskønnelse af de betydningsfulde resultater, som alle de internationale organisationer og agenturer har opnået i Bosnien-Hercegovina i 1996.

Det Europæiske Råd bifalder fuldt ud resultatet af ministermøderne i Paris (den 14. november 1996) og London (den 4.-5. december 1996). Det støtter retningslinjerne i den civile konsolideringsplan for en to-årig periode såvel som de detaljerede handlingsplaner for de bosnisk-hercegovinske myndigheders og det internationale samfunds aktiviteter og forpligtelser i 1997. Det tillægger det afgørende betydning, at Bosnien-Hercegovinas myndigheder tager det størst mulige ansvar for landets anliggender i konsolideringsperioden.

Det Europæiske Råd understreger den betydning, som det tillægger en effektiv samordning af de civile aspekter af gennemførelsen i konsolideringsperioden og gentager i den forbindelse, at EU kraftigt støtter de aktiviteter, som udføres af Den Høje Repræsentant, hvis koordinerende rolle er blevet styrket for 1997. En hurtig etablering af formelle forbindelser mellem Det Europæiske Fællesskabs Observatørkorps og Den Høje Repræsentant vil være et yderligere konkret tegn på, at EU støtter denne. Det Europæiske Råd udtrykker også sin støtte til OSCE's fortsatte rolle, især med hensyn til overvågning af kommunalvalgene i 1997 og Royaumont-stabilitetsprocessen. Det bekræfter sin stærke støtte til Den Internationale Krigsforbryderdomstol og er enig om, at det vil øge presset på myndighederne i Bosnien-Hercegovina og andre stater, især de stater som har undladt at fuldbyrde

arrestordrer udstedt af Krigsforbryderdomstolen, for at få dem til at samarbejde fuldt ud med denne, bl.a. ved at udlevere tiltalte personer.

Der vil i konsolideringsperioden blive lagt særlig vægt på økonomisk genopretning og flygtningenes tilbagevenden. EU er fast besluttet på fortsat at yde et væsentligt bidrag til den økonomiske genopbygningsindsats i Bosnien-Hercegovina på betingelse af, at Bosnien-Hercegovinas myndigheder selv viser, at også de engagerer sig i genopbygningsindsatsen og fuldt ud opfylder fredsftalens bestemmelser. Det Europæiske Råd ser i den forbindelse med tilfredshed på Europa-Kommissionens og Verdensbankens planer om at indkalde til endnu en international donorkonference i begyndelsen af 1997.

Det Europæiske Råd understreger, at det er nødvendigt at skabe og bevare de betingelser, der er nødvendige for at tilskynde til flygtninges og fordrevne personers tilbagevenden til steder efter eget valg i Bosnien-Hercegovina. Det ser med tilfredshed på, at Europa-Kommissionen, Den Høje Repræsentant, UNHCR og IBRD sammen med værtslandene og Bosnien-Hercegovinas myndigheder vil arbejde sammen om at udarbejde og gennemføre en samordnet plan for at nå dette mål.

EU's stærke engagement i opnåelsen af fred, forsoning og stabilitet i Bosnien-Hercegovina er kommet til udtryk på en meget konkret og effektiv måde gennem den indsats, der gøres af EU's administration af Mostar og den særlige udsending dér. Det Europæiske Råd er overbevist om, at hovedformålet med EU's administration af Mostar - at skabe grundlag for en velfungerende, forenet lokal administration af byen - nu er blevet opfyldt, og at de valgte myndigheder dér nu kan påtage sig hovedansvaret for administrationen af byens anliggender. Der er imidlertid stadig mange problemer i Mostar, herunder fortsatte fordrivelser, chikane, intimidering og indflydelsen fra organiseret kriminalitet, og nogle lokale partier fortsætter med at hindre politiske fremskridt. Det Europæiske Råd opfordrer alle parter til at arbejde sammen om at nå til forsoning. Det erkender, at der fortsat vil være behov for international tilstedeværelse for at overvåge gennemførelsen af fredsprocessen

i Mostar og for at konsolidere de politiske og økonomiske resultater inden for rammerne af den overordnede fredsproces, og det støtter Den Høje Repræsentants beslutning om at oprette et kontor i Mostar.

Det Europæiske Råd minder om EU's holdning med hensyn til de fremtidige forbindelser mellem Unionen og landene i det tidligere Jugoslavien. Udviklingen af disse forbindelser vil være betinget af den fulde støtte til fredsaftalen, herunder respekten for Bosnien-Hercegovina som en uafhængig, demokratisk, multietnisk stat med sikre grænser, og af det fulde samarbejde med Den Internationale Krigsforbryderdomstol og i givet fald af den fulde støtte til rammeaftalen vedrørende Østslavonien i Kroatien. Respekten for de demokratiske regler, menneskerettighederne og mindretallenes rettigheder er nøglefaktorer i den henseende. Det Europæiske Råd minder om, at Rådet vil overveje forslag fra Europa-Kommissionen på baggrund af sine igangværende drøftelser med de berørte lande om aftalemæssige forbindelser som led i Unionens regionale strategi.

Det Europæiske Råd minder om ordlyden af formandskabets erklæringer af 22. november 1996 vedrørende de handlinger, som visse myndigheder i Kroatien og Forbundsrepublikken Jugoslavien har foretaget, og som efter EU's opfattelse går imod målet om fremskridt hen imod demokrati. De uafhængige mediers situation er en fortsat kilde til bekymring i begge lande.

Det Europæiske Råd minder om Rådets konklusioner af 6. december 1996, som fordømmer annulleringen af visse valgresultater i Forbundsrepublikken Jugoslavien. Det noterer, at der fortsat er alvorlige spændinger, og det henstiller indtrængende til myndighederne i Beograd, at de udviser fuld respekt for menneskerettighederne og mindretallenes rettigheder, og at de overholder de demokratiske regler, særlig med hensyn til valgprocessen. I denne forbindelse noterer Det Europæiske Råd sig med interesse, at Beograd har opfordret OSCE

til at sende en delegation med henblik på at undersøge omstændighederne i forbindelse med de nyligt afholdte lokalvalg. OSCE ønsker muligvis at overveje betingelserne for en sådan mission, specielt med hensyn til retten til at henstille, at annulleringen tilbagekaldes, eller at der holdes omvalg i nogle valgkredse. Det Europæiske Råd lægger vægt på en dialog mellem alle politiske kræfter, der har ret til at blive repræsenteret i parlamentet, med henblik på at opstille regler for valg i 1997. Det opfordrer alle parter til at udvise tilbageholdenhed, afholde sig fra magtanvendelse og fremme dialog. Respekten for menneskerettighederne og mindretallets rettigheder samt de demokratiske regler vil være nøglefaktorer ved fastlæggelsen af EU's fremtidige forbindelser med dette land og dets yderligere integration i det internationale samfund. Det Europæiske Råd minder også om betingelserne i formandskabets erklæring af 9. april 1996 om forbindelserne med Forbundsrepublikken Jugoslavien, herunder nødvendigheden af at indrømme Kosovo udstrakt selvstyre inden for Forbundsrepublikken Jugoslavien.

Rådet noterer sig den nuværende situation vedrørende gennemførelsen af rammeaftalen vedrørende Østslavonien i Kroatien og bekræfter sin fulde støtte til den indsats, som gøres af FN's overgangsadministrator og hans personale. EU vil fortsat støtte den økonomiske rehabilitering og genopbygning af Østslavonien. Det opfordrer den kroatisk regering og den lokale serbiske ledelse til at samarbejde fuldt ud med henblik på at sikre aftalens fulde gennemførelse i 1997.

Erklæring fra Det Europæiske Råd om fredsprocessen i Mellemøsten

1. Det Europæiske Råd udtrykker sin støtte til den særlige udsending i Mellemøstfredsprocessen og ser med tilfredshed på, at alle parter har erklæret sig villige til at samarbejde med ham. Det opfordrer alle parter til at anerkende hans udnævnelse som et yderligere udtryk for Unionens engagement i at fremme freden i Mellemøsten.
2. Under henvisning til den erklæring, som det fremsatte den 21. juni i Firenze, og den erklæring, som Rådet fremsatte den 1. oktober i Luxembourg, bekræfter det på ny sin støtte til de grundlæggende principper om en retfærdig og varig løsning i Mellemøsten, især land for fred og selvbestemmelse til palæstinenserne med alt, hvad dette indebærer.
3. Det Europæiske Råd er alvorligt bekymret over den fortsatte svækkelse af fredsprocessen. Det opfordrer alle parter til aktivt at modvirke vold og arbejde for at lette spændingen, så forhandlingerne kan genoptages på alle områder i overensstemmelse med principperne fra Madrid og bestemmelserne i principerklæringen.
4. Det Europæiske Råd opfordrer til, at der hurtigt sættes gang i forhandlingerne om Hebron igen, at de andre udestående punkter i interimsaftalerne gennemføres, og at forhandlingerne om en endelig status genoptages hurtigt.
5. Bosættelsesspørgsmålet svækker tilliden til fredsprocessen. Bosættelserne strider mod folkeretten og udgør en stor hindring for freden.
6. En social og økonomisk udvikling på palæstinensisk område kræver, at blokaden øjeblikkeligt hæves. Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende de israelske myndigheder til at ophæve alle restriktioner, undtagen hvor Israels legitime sikkerhedsinteresser åbenlyst står på spil, som når der er tale om terrorisme. De alvorlige økonomiske følger, som skaber utilfredshed og vold, har båret den optimisme, som opstod med indførelsen af palæstinensisk selvstyre. Rådet har givet den særlige udsending instruks om at fremme konkrete og øjeblikkelige foranstaltninger, så der kan findes en løsning på disse spørgsmål.

7. Det Europæiske Råd opfordrer indtrængende den israelske regering og de palæstinensiske myndigheder til at samarbejde på alle niveauer af hensyn til sikkerheden og til at træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at kontrollere ekstremisterne og bekæmpe terrorisme.

8. I overensstemmelse med ånden i Barcelona-processen opfordrer Det Europæiske Råd alle de Middelhavspartnere, som indgår Euro-Middelhavs-associeringsaftaler, til at slutte sig sammen med Unionen i en fælles indsats for at fremme den palæstinensiske økonomis udvikling og integration i området. Det Europæiske Råd minder om, at både associeringsaftalen med den palæstinensiske myndighed og den tilsvarende aftale med Israel forpligter parterne til at fremme overholdelsen af de grundlæggende demokratiske regler, herunder respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincipperne.